



GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

PRED ODGOVORNIMI NALOGAMI

Sredi poletja smo za nekaj časa odložili velike obveznosti, ki smo jih že začeli urejati: določila zakona o združenem delu, evidentiranje članov za predstoječe spomladanske volitve in skrb za hitrejšo gospodarsko rast ter z njo povezanih vseh področij gospodarskega in družbenega življenja.

Osnovne smernice za vse navedeno smo sprejeli in se konkretno odločili na mnogih sestankih tako, da se sedaj nahajamo pred neposrednimi nalogami: pripraviti in sprejeti vse normativne samoupravne akte, med katerimi velja poudariti samoupravni sporazum o združevanju delavcev, ki nujno zahteva tudi spremembo statutov in samoupravni sporazum o osnovah in merilih za ugotavljanje celotnega prihodka, razporejanje dohodka in čistega dohodka ter delitev sredstev za osebne dohodke. Če k temu dodamo še samoupravni sporazum o delovnih razmerjih, potem nas čaka veliko dela. Pri tem pa moramo imeti pred seboj, da morajo v vseh teh in še ostalih samoupravnih aktih odločati delavci z referendumom ali osebnim izjavljanjem. To pa



Osrednje slovesnosti ob letošnjem prazniku občin Kamnika in Domžal se je udeležilo na Zlatem polju veliko občanov iz obeh občin

pomeni, da mora biti vsebina razumljiva, da bo sleherni delavec seznanjen z vsemi odgovornostmi in pravicami, ki mu gredo na samoupravnem področju in iz njegovega doprinosa k ustvarjenemu dohodku. Poudariti velja, da so to bistvena vprašanja nadaljnega razvoja samoupravljanja in ekonomskih odnosov in da ne smejo biti le stvar formalnosti, ampak dosledne ocenitve lastnega razvoja in medsebojnih obveznosti. Čeprav so roki kratki, pa bomo morali stvari narediti in preiti od besed k resničnemu samoupravljanju in nagrajevanju po delu.

Naš delegatski sistem smo analizirali in poleg dobrih odkrili tudi njegove slabe strani. Mnoge ugotovitve kažejo, da so nastale največje težave tam, kjer nismo kadrovskemu vprašanju pri oblikovanju delegacij posvetili dovolj pozornosti. Te ugotovitve ne smejo biti same sebi namen, ampak široka osnova za evidentiranje novih možnih kandidatov za vse delegatske sredine. Nikakor se ne sme zgoditi, da bi ob dograjevanju delegatskega sistema ostali kadrovsko nepripravljeni in da bi v zadnjem trenutku skušali na hitro urediti tisto, kar lahko sedaj temeljito uredimo: se pogovorimo z ljudmi, dorečemo glede organiziranosti tisto, kar smo spoznali kot slabost in dojamemo, da tvorimo bazo za kadrovanje vsi, kajti delegatski sistem je samoupravna pravica vseh nas.

Tudi gospodarskemu stanju smo posvetili dosti razprav. Resolucija nas obvezuje, saj smo jo sprejeli, in zaradi tega morajo biti naša prizadevanja usmerjena na vsa področja: gospodarnosti, storilnosti, izvoza in uvoza, investicij in celotne družbene potrošnje. To pa ni samo vprašanje gospodarnega ponašanja, ampak tudi veliko vprašanje strokovnih kadrov, ki morajo rasti skupaj z investicijami, saj nova tehnologija terja tudi rešitev kadrov in štipendijske politike.

Vse to so odgovorne naloge tako današnjega, kot jutrišnjega dne. Če časovno soupadajo, potem pomeni, da jih bomo reševali z odločnimi in dobro načrtovanimi akcijami v tolikšni meri, kolikor bomo v njihovo reševanje vložili več naših prizadevanj v prihodnjih mesecih.

TITOVA POTOVANJA

Sovjetska zveza, Kitajska in Severna Koreja

Državniška pot našega predsednika tokrat vodi v dve največji socialistični državi. Ne glede na skupno pripadnost komunističnim idealom, pa vse štiri socialistične države hodijo svojo samostojno pot.

Sovjetska zveza priznava samostojnost vsake države in komunistične partije. To je tudi temeljno načelo odnosov med Jugoslavijo in to deželo. Tako načelo pa je bilo prvokrat uveljavljeno z znano beograjsko izjavo iz leta 1955, ko je takratni sovjetski premier in partijski sekretar Nikita Hruščov priznal pravico vsake partije na samostojno pot v socializmu.

Ljudska republika Kitajska je Jugoslaviji razmeroma oddaljena dežela. Samo po sebi je razumljivo, da med obema državama nikoli ni moglo biti sporno medsebojno spoštovanje neodvisnosti in nevmesavanje v notranje zadeve. Konkretni zgodovinski pogoji, v katerih sta Zveza komunistov Jugoslavije in KP Kitajske pa seveda narekujejo tudi različne idejne osnove, na podlagi katerih delujeta obe partiji. Meddržavne odnose s Kitajsko odlikuje velika prisrčnost.

Sovjetska zveza je naš prvi gospodarski partner, kar prav gotovo kaže, da so načela samostojnosti in nevmesavanja v notranje zadeve prav spodbuda za gospodarsko sodelovanje.

Obe največji deželi, ki jih je tovariš Tito obiskal, med seboj nimata najboljših odnosov. Dolgoletni spor mednarodnemu socializmu gotovo ni koristil, saj njun spor izhaja iz težnje za prevlado v komunističnem gibanju. Ta boj sedaj ni več tako hud kot pred desetletji, vendar pa se njegove škodljive posledice poznajo še sedaj in to prav v sporu med Sovjetsko zvezo in Kitajsko. Jugoslavija se seveda ni nikoli postavljala ne na eno in ne na drugo stran, neodvisnost in samostojnost sta bili vedno temeljni načeli odnosov z obema državama.

Predsednikova pot v Sovjetsko zvezo, Kitajsko in Severno Korejo je pot utrjevanja neodvisnosti in samostojnosti poti v socializmu, prav tako pa tudi pot krepitve miroljubnega sodelovanja in medsebojne varnosti. Prav to pa so bile vedno značilnosti državniških dejanj našega voditelja.

S SLAVNOSTNE SEJE

V Domžalah je bila v soboto, 30. julija svečana seja delegatskih skupščin Kamnika in Domžal, kateri so prisostvovali mimo delegatov samoupravnih interesnih skupnosti, predstavnikov družbenopolitičnih organizacij in gospodarstva tudi gostje pobratenih občin in sicer iz: Slavonske Požege, Gornjega Milanovca, Travnika Peći, Strumice, Zrenjanina in Gendringena, s katerimi je pobratena občina Kamnik in gostje iz Koprivnice, s katero se je pobratila na svečani seji občina Domžale.



Predsednik skupščine občine Kamnik tovariš Franc Svetelj med slavnostnim govorom

Seji je prisostvoval med ostalimi gosti tudi Tone Šturm, predvojni komunist, eden izmed organizatorjev vstaje in član Sveta republike. Skupno zasedanje je vodil predsednik skupščine občine Domžale Jernej Lenič, v delovnem predsedstvu pa so bili predsedniki vseh zborov obeh občin.

Slavnostni govor je imel predsednik skupščine občine Kamnik tovariš Franc Svetelj. V svojem govoru se je zadržal najprej na zgodovinskih dogodkih in na pomenu delavskega gibanja v drugi polovici tridesetih let in se spomnil tudi prekaljenih komunistov, ki so vodili delavske stavke in 27. julija 1941. leta začeli z vstajo na kamniško-domžalskem območju. Ko je govoril o tem obdobju je tovariš Svetelj med drugim dejal:

„Občani naših dveh občin so dali velik prispevek v našem narodnoosvobodilnem boju. O tem pričajo tudi številne žrtve padle pod okupatorjevimi streli kot talci, ali so za vedno ostale v nemških koncentracijskih taboriščih, o tem pričajo mnoge požgane partizanske vasi po naših hribih in strahotni zločini okupatorja med prebivalci teh vasi. Izročila našega NOB in ljudske revolucije ne ostajajo zapisana samo v knjigah, pač pa se vse bolj prenašajo na mlajše rodove, ki prihajajo in ki bodo nadaljevali našo revolucijo, dokler delavec ne bo postal dejanski go-

spodar svojega dela. V tem smislu so pomenile bogat prispevek letošnje prireditve v počastitev življenjskih in delovnih jubilejev tovariša Tita in naše Zveze komunistov. S proslavami zgodovinskih dogodkov: tabora Ljudske fronte na Gorjuši, življenja in dela tovariša Tita v kamniški tovarni Titan in drugih so oživili veliko revolucionarno pot delavskega gibanja na domžalsko-kamniškem območju.“

V nadaljevanju govora se je tovariš predsednik dotaknil srednjeročnega programa razvoja obeh občin in se zadržal na velikih vlaganjih, ki so bila izvršena v lanskem letu. Poudaril je, da predstavlja preko 500 milijonov dinarjev vloženih v lanskem letu velik napredek in da tudi v letošnjem letu to vlaganje nemoteno poteka z novimi naložbami.

Zadržal se je tudi na največji investiciji na tem območju, to je Papirnici Količevo in nato orisal naložbe v višini 890 milijonov dinarjev, ki potekajo v obeh občinah.

V nadaljevanju svojega izvajanja je predsednik poudaril velik pomen skupne izgradnje povezovalnega kanala Kamnik-Domžale in gradnjo centralne čistilne naprave v Domžalah. Naložba v višini 60 milijonov dinarjev bo omogočila zmanjšanje onesnaževanja predvsem Kamniške Bistrice in ostalih potokov. Čistilna naprava je v letošnjem letu končana že v I. fazi, do srede prihodnjega leta pa bo že lahko začela z obratovanjem.



Predsednik skupščine občine Koprivnica tovariš Stjepan Kapusta izročila predsedniku skupščine občine Domžale tovarišu Jerneju Leniču listino o pobratenju

Po svoji gospodarski razvitosti sodita obe občini v prvo polovico slovenskih občin, saj z ustvarjenim narodnim dohodkom na prebivalca zavzemata med 60 občinami Domžale 21. mesto, Kamnik pa 24. mesto. Lani je okoli 20.000 delavcev v obeh občinah ustvarilo 620 milijard starih dinarjev izdel-



S svečanega zasedanja delegatskih skupščin Kamnika in Domžal v dvorani Komunalnega centra v Domžalah

kov in storitev. To pa pomeni, da smo napravili velik razvoj, čeprav so obstojale tudi mnoge gospodarske težave. Celotni dohodek se je povečal za 12,3 %, zaposlenost se je povečala za 1,5 %, povprečni osebni dohodki pa so se v obeh občinah povečali za 16 %. Povečala se je produktivnost in povečal se je tudi izvoz za 17,6 in je znašal 666 milijonov dinarjev. Velika pozornost je bila posvečena razvoju na področju kmetijstva in na področju malega gospodarstva oziroma obrti, ki je predvsem v občini Domžale močno razvita.

Veliko pozornosti je bilo posvečeno tudi gradnji stanovanj, saj je bilo zgrajenih letno okoli 620 stanovanj, od katerih jih je bilo

polovica v individualni gradnji, polovica pa v družbeni gradnji. Tudi na področju šolstva in otroškega varstva so bili zgrajeni novi objekti ter tudi za ostale družbene dejavnosti je bilo v letu 1976 kar 24% več sredstev kot leto prej.

Pomemben vir pri financiranju programov krajevnih skupnosti predstavljajo samoprispevki občanov, delovnih organizacij in sklenjeni samoupravni sporazumi za sofinanciranje določenih dejavnosti.

Ko je tovariš Svetelj govoril o dosedanjem razvoju delegatskega sistema je med drugim dejal:

„Delegatski sistem je že s svojimi dosedanjimi rezultati nedvomno (Nadaljevanje na 3. strani)

Na podlagi določil Ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije in ustav socialističnih republik Hrvatske in Slovenije, po katerih so narodi in narodnosti naše države svobodno in enakopravno združeni v socialistično federativno skupnost ter izgrajujejo socialistično družbeno ureditev, ki je zasnovana na oblasti delavskega razreda in vseh delovnih ljudi, občini DOMŽALE in KOPRIVNICA podpisata

LISTINO O POBRATENJU

I.
Nadaljujoč svetle tradicije narodnoosvobodilnega boja, v katerem so vsi narodi in narodnosti Jugoslavije na čelu z Zvezo komunistov in tovarišem Titom postavili temelje izgradnje nove družbe, izkazali svojo pripadnost in ljubezen do rodne domovine, skovali bratstvo in enotnost, ki so ju med socialistično revolucijo kalili vzajemno in solidarno, občini DOMŽALE in KOPRIVNICA s ciljem zblíževanja narodov in narodnosti, delovnih ljudi in občanov, izmenjave izkušenj na vseh področjih življenja in dela, kakor tudi skupnih naporov za razvijanje materialne osnove socialistične družbe in blaginje ljudi, sklepata pobratenje.

II.

Pobrateni občini bosta s skupnimi naporimi in močmi prispevali k uresničevanju ustave SFRJ in ustav socialističnih republik Hrvatske in Slovenije s tem, da bosta v okviru medsebojnega sodelovanja posebno pozornost posvetili izmenjavi izkušenj na področju razvoja družbenoekonomskih odnosov in družbenopolitičnega sistema, s posebnim poudarkom na uveljavljanju delegatskega sistema, razvoju samoupravnih interesnih skupnosti, informiranju delovnih ljudi in občanov, mestu in vlogi krajevnih skupnosti, družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja, družbene samozaščite, splošnega ljudskega odpora in civilne zaščite, dela in organiziranja družbenopolitičnih organizacij, pravic in zaščite udeležencev NOB, predšolskega, osnovnega, srednjega, višjega in visokega izobraževanja, neposrednega otroškega varstva, socialne zaščite in varnosti občanov, znanosti in kulture, telesne in tehnične kulture, komunalno stanovanjskem razvoju ter medsebojnem sodelovanju organizacij združenega dela in mladim generacijam ustvarili pogoje za boljše in srečnejše življenje na poti osvoboditve dela ter izgradnje naše samoupravne socialistične družbe.

III.

Pobrateni občini sprejemata prijateljstvo in medsebojno sodelovanje s ciljem, da s skupnimi naporimi v praksi potrdita temeljna načela socialistične samoupravne družbe in njen napredek.

Pobrateni občini se bosta odločili za tiste oblike sodelovanja, ki bodo po njihovi prosti presoji doprinesle k izpolnitvi osnovnega cilja pobratenja in medsebojnega sodelovanja.

Predsjednik:
Kapusta Stjepan

Predsjednik:
Jernej Lenič

PROSLAVA NA ZLATEM POLJU



Med svečano proslavo na Zlatem polju

Letošnja proslava praznika občin Domžal in Kamnika je bila na Zlatem polju, ob 35. obletnici požiga zlatopoljskih vasi. Na prireditvenem prostoru so se zbrali nekdanji borci in aktivisti obeh občin, delovni ljudje in občani, predstavniki občin s katerimi je pobratena kamniška občina in

predstavniki novo pobratene občine Koprivnica, s katero se je pobratila občina Domžal.

Prisotne je pozdravil predsednik krajevne organizacije ZZB NOV Zlato polje Vinko Vrankar in zaželel vsem dobrodošlico in prijetno tovariško snidenje. Na slovesnosti je govoril predvojni

(Nadaljevanje z 2. strani)

no opravičil svoj obstoj. Potrdil je predvidevanja, da bo z njegovo dosledno uresničitvijo delovni človek oziroma občan dejansko sam odločal o vseh najpomembnejših družbenih vprašanjih. Danes delegati v skupščinah ne sprejemajo več odločitev z enostavnim dviganjem rok za vsako predlagano rešitev, pač pa predloge dokaj kritično ocenjujejo, zahtevajo variantne rešitve, dodatna pojasnila, pretresajo posledice posameznih predlaganih rešitev in podobno. Delegati tudi preko delegatskih vprašanj dajejo pobude za razreševanje posameznih zadev. Z uveljavitvijo delegatskega sistema smo močno razširili krog občanov, ki usklajujejo interese in sprejemajo odločitve. V obeh občinah sodeluje v delegacijah za zbere občinskih skupščin preko 2000 delegatov, poleg tega pa še okoli 4000 delegatov za samoupravne interesne skupnosti. Seveda pa se ob pozitivnih rezultatih delovanja srečujemo tudi s problemi. Med najpomembnejšimi vprašanji je prav gotovo povezanost delegacije z volilci in racionaliziranje te povezave. Toda neresena vprašanja ne vplivajo na to, da rešitve ne bi bile takšne, kot bi jih občani želeli in ki jih zahtevajo.

Nato se je tovariš Svetelj dotaknil politične dejavnosti SZDL in spregovoril o solidarnih akcijah, ki so jih občani obeh občin v zadnjem obdobju uspešno izpeljali in s tem dokazali tudi visoko stopnjo humanosti. Spregovoril pa je tudi o obrambnih pripravah in o kre-

pitvi družbene samozaščite, kot nujne komponente v nadaljnjem razvoju našega samoupravnega socialističnega sistema. Svoj govor je tovariš Franc Svetelj zaključil s čestitkami in željami, da bi v bodoče prišlo do še večjega sodelovanja med obema občinama in da bi se ugodni gospodarski dosežki razvijali po sprejetem programu ter s tem ustvarjali materialno osnovo za družbeni razvoj obeh občin.

Zbrane je pozdravil najprej predstavnik Gornjega Milanovca, nato pa župan holandskega mesta Gendingena Peter Cramwinkel, ki je izrazil prijetno presenečenje nad razvojem obeh občin in izrazil prepričanje, da bo povezava tudi v bodoče doprinesla k razreševanju človeških vprašanj, ne samo med občinama, ampak tudi med državama.

Nato je predsednik skupščine občine Domžale tovariš Jernej Lenič prebral listino o pobratenuju z občino Koprivnico, na kar je predsednik koprivniške občine sporočil, da bo njihova delegatska skupščina sprejela pobratenje na svečani seji 9. decembra, ko praznujejo svoj občinski praznik.

Sledila je slavnostna podelitev letošnjih občinskih priznanj obeh občin, svečana seja pa je bila zaključena z Internacionalo, ki jo je zaigrala Domžalska godba.

Osrednja slovesnost pa je bila na Zlatem polju, o kateri pišemo v drugem sestavku.

Iz zapisnika

komunist, organizator vstaje na kamniško-domžalskem območju in član Sveta republike tovariš Tone Šturm. V svojem govoru se je zadržal na prvih začetkih vstaje in o pomenu 27. julija, ko je zajel val upora celoten predel od Tuhnja preko Črnega grabna do Moravč in od Trojan do Rašice. Spomnil se je velikih akcij Kamniškega bataljona, kot prve borbeno enote, ki je prejela tudi priznanje Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih enot za uspešno vodnje akcij proti okupatorju in domačim izdajalcem. Ko je govoril o takratnih časih je tovariš Šturm med drugim dejal: „Zelo pomembno je tudi to, da je vstaja in borba prinesla splošno opredelitev ljudi in združila, ob aktivnem političnem delovanju partije in OF, na eni strani ogromno večino poštenih, domoljubnih in svobodoljubnih ljudi, na drugi strani pa izrinila na vidno površino vso pokvarjeno izdajalsko buržoazno in lumpenproletarsko navlako, ki se je zaradi strahopetstva ali ozkih osebnih materialnih interesov udinjala okupatorju ter podlo in sramotno sodelovala z njim. Širjenje NOB ob široki podpori naših ljudi je dokazalo okupatorju, da ni delo samo maloštevilnih komunističnih obupancev, pač pa stvar vseh poštenih in svobodoljubnih ljudi vseh jugoslovanskih narodov.“

V nadaljevanju govora je tovariš Šturm orisal tragične dogodke, ki jih je doživljal Kamniški bataljon in se zadržal tudi ob okupatorjevem nečloveškem ravnanju s prebivalci posameznih krajev. Žrtve so bile resnično velike, saj je skoraj četrtina Zlatopoljcev dala svoja življenja v boju in s svojo borbenostjo in junaštvom dokazalo veliko pripadnost k ciljem težke

de, neodvisnosti, enakopravnosti, samoupravne socialistične demokracije in iz nje izhajajoči resnično človeški humanizem. Pozabljajenje in zanemarjenje bridkih izkušenj in življenjskih resnic nas vodi v individualizem, samoljubnost, komolčarstvo, hlastanje po ozkih materialnih koristih na škodo skupnih daljnosežnih interesov. Taka miselnost in taki medsebojni odnosi pa rušijo tista načela in vrednote, ki so nam bila v borbi za zmago in naš obstoj nujno potrebna. To pa je resnično tovarištvo, razumevanje in pomoč sočloveku, osebni in kolektivni čut odgovornosti, disciplina in ustvarjalna prizadevnost v privatnem in javnem življenju pri vsakodnevem delu na vseh delovnih mestih. Če smo poštene in resnično ljubni moramo priznati, da smo dosegli cilje, za katere smo se borili.“

Ob zaključku govora je tovariš Tone Šturm poudaril, da je naša enotnost edino zagotovilo za naš obstoj in da moramo vse vrednote revolucije in narodnoosvobodilnega boja nenehno vpletati v naše vsakdanje življenje, kajti le tako bomo lahko oblikovali trdne osnove za bogatejši jutrišnji dan.

V nadaljevanju programa je predsednik skupščine občine tovariš Jernej Lenič podelil najzaslužnejšim občanom občinska priznanja za njihovo požrtvovalno delo v času vojne in povojni obnovi zlatopoljskih vasi.

V kulturnem programu so sodelovali združeni mladinski pevski zbori, Harmonikarski orkester Glasbene šole, Mengeška godba in recitator Milan Marinič.

Vso zahvalo brez dvoma zaslužijo vaščani zlatopoljskih vasi in organizacijski odbor, ki je združil



Številni prapori so dali slovesnosti še posebni poudarek

zmage in svobode. Med vrline, na katere moramo odgovoriti, spada brez dvoma enotnost vseh, ki so pomagali partizanom in skušali nuditi vse kar so premogli.

„Ko danes prisluhnemo mišljenju naših ljudi, ocenjujemo naše delo in življenje lahko ugotovimo, da preveč pozabljamo na vsa dejstva, da mlade generacije ne seznanjamo v dovolj veliki meri o zgodovinskih resnicah, ki jim lahko služijo kot stalno opozorilo v vsakodnevni skrbi za ohranitev osnovnih plodov revolucije, to je svobo-

stne delovne ljudi pri pripravah na to osrednjo slovesnost ob letošnjem praznovanju praznika občin Domžale in Kamnik, kakor tudi vsi tisti družbenopolitični delavci Črnega grabna, ki so pomagali pri organizaciji same prireditve. Tako lahko rečemo, da je veliko slovesnosti ob letošnjem praznovanju ponovno izpričalo visoko zavest prebivalcev obeh občin, saj so znali najti v zgodovinskih dneh vstaje tudi osnove za mnoge slovesnosti in delovne zmage v letošnjem letu.

SPOMINSKA SLOVESNOST V HRASTNIKU



Na proslavi v Hrastniku nad Moravčami, na kateri je govoril Jože Gričar – Metod, je bil tudi član Sveta federacije tovariš Miha Marinko

V nedeljo, 24. julija je bila v Hrastniku nad Moravčami spominska slovesnost ob 35-letnici požiga te vasi. Med več kot 2000 nekdanjimi borci, aktivisti Osvobodilne fronte kamniškega in litijskega okrožja in občani ter predstavniki javnega in političnega življenja domžalske in litijske občine, je bil tudi član Sveta federacije tovariš Miha Marinko. Zbrane je pozdravil predsednik krajevnega odbora ZZB NOV Moravče tovariš Maks Bregar in spomnil prisotne na dogodke izpred 35 let.

Slavnostni govornik je bil nekdanji organizator OF v Moravški dolini tovariš Jože Gričar – Metod. V svojem govoru se je najprej zadržal na veličini našega narodnoosvobodilnega boja in revolucije in ponovno poudaril idejo, ki je vodila ljudi v boj za nacionalne in socialne pravice. Zadržal se je v povojni obnovi domovine, o velikem gospodarskem napredku na vseh področjih in tudi poudaril pomen vsega tistega, kar je prevevalo napredne sile, predvsem pa Komunistično partijo pred začetkom vojne, v obdobju same vojne in po osvoboditvi. Poudaril je

odločenost vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti pri graditvi samoupravne socialistične družbe in odločen odpor proti vsem, ki so hoteli karkoli počenjati na račun svobodne – Titove Jugoslavije.

Posebej je podčrtal delovanje Osvobodilne fronte, tiste ilegalne politične sile, ki je omogočala razvoj partizanske vojske, in ki je budila patriotsko zavest pri ljudeh. Ko je govoril o povezovanju ljudi na Moravškem območju je med drugim dejal: „Z visoko zavednimi prebivalci smo v zelo kratkem času uspeli postaviti odbore Osvobodilne fronte, kasneje pa tudi odbore Zveze slovenske mladine in odbore Slovenske protifašistične ženske zveze. Tako organizirano prebivalstvo tega območja od otrok, mladine, žena, do najstarejših je predstavljalo za okupatorja živi zid, proti kateremu je bil povsem nemočen. V svoji nemoči je vršil aretacije osumljenih domačinov, brez dokazov, zato so se po zaslugi junaškega zadržanja kljub mučenju aretirani večinoma vračali na svoje domove in nadaljevali z delom za osvoboditev.“ Ko je govoril o trpljenju preganjanih lju-



Na sliki vidimo preživele občane vasi Hrastnik, fotografirane skupaj z nekaterimi udeleženci spominske slovesnosti

di, o taboriščih in o mukah je med drugim dejal: „V tej časovni odmaknjenosti se s ponosom spominjam na medvojno politično delo med vami, ko ste s tankim čutom odgovornosti in disciplino opravljali težke in nevarne naloge, saj je lahko že dani kos kruha partizanu pomenil smrt. Še vedno mi ob mnogih srečanjih prijetno zvenijo pogosto izražene besede: „Kje si bil, da te ni bilo tako dolgo?“ čeprav je bilo vmes samo kak teden dni. To je bil dokaz naše povezanosti, neomejenega medsebojnega zaupanja, kar bi morali danes v praksi bolj dosledno posnemati.

Tovariš Gričar se je nato zadržal na samih dogodkih 20. julija 1942 leta, o zverinskem požigu ljudi in domačij ter zaključil z mislijo, da se zgodovina ne sme ponoviti, saj je naš narodnoosvobodilni boj dovolj pokazal in zahteval toliko žrtev, da ne smemo nikoli pozabiti tega.

Nato je predsednik skupščine občine tovariš Jernej Lenič podelil občinska priznanja Julijani

Osolnik, Jožefi Požar in Franciški Seljak za njihovo nesebično delo v vojni in pri obnovi porušene vasi.

Z zborovanja je bilo poslano pozdravno pismo tovarišu Titu, ki ga je v imenu prisotnih in prebivalcev Moravske doline prebral Maks Zajc.

V kulturnem programu so sodelovali pevski zbor, godba in recitatorji iz Moravč.

Vaščani Hrastnika so ob pomoči družbenopolitičnih organizacij Moravske doline pripravili prijetno tovariško srečanje nekdanjih borcev in aktivistov in v sproščenih besedah so bili obujeni spomini na težka leta, vendar povezani s tovarištvom, prijateljstvom in medsebojnim zaupanjem in besede so stekle tudi o povojni graditvi ter obnovi porušene vasi. Želja vseh je bila, da bi se ponovno srečali na takšnih slovesnostih in posredovali mlajšim rodovom vse tisto, kar se je dogajalo v štiriletni krvavi vojni in iz česar je zrasla naša svoboda in današnja samoupravna stvarnost. ar

PODELITEV OBČINSKIH PRIZNANJ

Komisija za odlikovanja pri skupščini občine Domžale je tudi letos obravnavala predloge, ki so jih na podlagi razpisa posredovali izvršni svet skupščine občine, nekatere delovne in družbenopolitične organizacije, društva in krajevne skupnosti. Komisija je na podlagi predloženih predlogov izbrala najbolj opravičene in jih dala v potrditev zborom delegatske skupščine. Na podlagi sprejetega sklepa so bila ob praznovanju praznika 27. julija podeljena priznanja v obliki plakete z znakom in medalje za zasluge

Plaketo z znakom so prejeli:

KRIŽNAR Agata – na predlog osnovne organizacije sindikata Osnovne šole Dob in Krajevne skupnosti Dob za njeno prizadevno delo s cicibani in za zasluge ter prostovoljno delo pri raznih zbiralnih akcijah v šoli in v krajevni skupnosti.

NIKOLIČ Majda – na predlog osnovne organizacije sindikata Osnovne šole Dob za prizadevnost pri njenem poklicnem delu in za posebne zasluge pri izgradnji in adaptaciji šole ter za sodelovanje s krajevno skupnostjo.

GORENC Ivan in ŽANKAR Anton – na predlog delavskega sveta tovarne Mlinostroj za njuno dolgoletno nesebično in vzorno delo v delovni organizaciji in pri družbenopolitičnem delu.

HROVAT Janez, LEKAN Jože, KOROŠEC Drago in STRAŽAR Franc – na predlog osnovne organizacije sindikata Avtoservis za njihovo delo in aktivnost pri družbenopolitičnem delu in samoupravljanju v delovni organizaciji in v organih, oziroma družbenopolitičnih organizacijah v krajevnih skupnostih, ter v športnih in kulturnih organizacijah.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZZB NOV LOKA PRI MENGŠU in KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZZB NOV PREVOJE ter ZDRUŽENJE VOJAŠKIH VOJNIH INVALIDOV NOV MENGEŠ – na predlog Občinskega odbora ZZB NOV Domžale – za njihovo aktivno delo in sodelovanje s krajevnimi družbenopolitičnimi organizacijami in s krajevnimi skupnostmi ter članstvom, še posebej pri obujanju tradicij NOB in pri organiziranju srečanj, pohodov ob pomembnih jubilejih in proslavah v kraju in v okviru občine.

POGAČAR Marija – za sodelovanje z narodnoosvobodilnim gibanjem. Med vojno je izgubila sina Franca, mož Alojz pa je umrl za posledicami vojne 1946. leta.

BURJA Marija – za aktivno delo v NOV vse do izgnanstva v internacijo. 1. avgusta 1942. leta so ji Nemci ubili najmlajšega brata v naročju, njo pa težko ranili.

PESTOTNIK Janez – za aktivno politično delo od leta 1942 in za aktivno sodelovanje v NOV od leta 1944. Po osvoboditvi je delal v raznih organizacijah in ima velike zasluge za elektrifikacijo zlatopoljskih vasi.

STRAŽAR Marija – v letih 1924 do 1937 je bila zaposlena v delovni organizaciji Titan v Kamniku, kjer se je srečevala tudi s tovarišem Titom. V času NOB je bila večkrat zaprta in z ostalimi Zlatopoljci 2. avgusta 1942 izseljena. V NOB je izgubila dva brata.

(Nadaljevanje na 5. strani)

POGAČAR Marija – do internacije 1942. leta je delala za partizane, njen mož Leopold pa je padel kot borec Kamniškega bataljona.

LEKAN Marija – do internacije je delala za partizane, njen mož se je leta 1942 pridružil partizanom in padel kot borec Šlandrove brigade.

HRIBAR Ivana – bila internirana že spomladi 1942. leta, njenega moža pa so nacisti živega sezgali, zaradi njegovega dela in pomoči partizanom.

KOSMATIN Ivana – do internacije je pomagala partizanom, njen mož Janez pa je leta 1942 odšel med borce in bil bolničar ter kuhar v znani Lukovi bolnici v Kolovcu. Ob napadu na bolnico 1944. leta so ga Nemci zverinsko ubili.

MOČNIK Franc – kot vsi Zlatopoljci je bil tudi on od leta 1942 interniran. Po osvoboditvi je delal v raznih organizacijah in ima veliko zaslug za hitro obnovo Zlatega polja.

PRELOVŠEK Agata – je aktivno delala za partizane do 2. avgusta 1942 leta, njen mož Tomaž pa je leta 1943 padel kot borec Kamniškega bataljona.

OSOLNIK Julijana, POŽAR Jožefa in SELJAK Francka so nesebično delale za narodnoosvobodilno gibanje v Hrastniku nad Moravčami in bile odgnane v internacijo po požigu vasi 20. julija 1942. leta. Po osvoboditvi so se močno prizadevale za obnovitev požgane vasi.

Medaljo za zasluge so prejeli:

OREHEK Jože – na predlog Krajevne skupnosti Dob za njegovo prizadevanje in aktivnost pri ustanovitvi Krajevne skupnosti in za zasluge za pospešeno uresničevanje srednjeročnega razvoja kraja.

BORŠTNAR Dušan in JERMAN Marica – na predlog Komiteja občinske konference ZK Domžale za njuno aktivno in prizadevno delo v osnovni organizaciji, prvi kandidat še pri razširjanju kulture in športa med delovnimi ljudmi, tovarišica Jermanova pa še pri aktivnem delu v organih ZK v občini in republiki ter v organih samoupravnih interesnih skupnosti.

FUGGER Danilo – na predlog Kulturne skupnosti Domžale ob njegovi petdesetletnici, za uspešno delo pri vodstvu Likovnega društva „Petra Lobode“ in za strokovno svetovanje ob kulturnih in družbenopolitičnih akcijah v občini.

VRENJAK Jernej – na predlog Krajevne organizacije ZZB NOV Vir ob njegovem življenjskem jubileju za dolgoletno in prizadevno delo v krajevni organizaciji ZZB NOV in v gasilski organizaciji.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZZB NOV Domžale in KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZZB NOV Mengeš – na predlog Občinskega odbora ZZB NOV Domžale za njuno aktivno delo v kraju in tudi izven občine ter pri organiziranju in izvedbi uspešnih oblik dela s članstvom in za članstvo v organizacijah.

AVBELJ Marija, BURJA Miha, LUŽAR Franc, MALIGOJ Roman, MERKUŽIČ Anton, SLABANJA Ivan in TOMAŽIČ Stane – na predlog Občinskega odbora ZZB NOV Domžale za njihovo dolgoletno družbenopolitično delo v organizaciji in za sodelovanje na drugih področjih v krajevnih skupnostih, za posebno prizadevnost pri prenašanju tradicij NOB med mladino, kakor tudi pri razvijanju dobrih medsebojnih odnosov in pomoči med članstvom ter za njihovo aktivno delo v samoupravnih interesnih skupnostih.

POGAČAR Jakob – leta 1942 je odšel v partizane, po osvoboditvi pa je bil predsednik obnovitvene zadruga v Zlatem polju in aktivno je delal kot odbornik ter ima veliko zaslug za obnovev zlatopoljskih vasi.

CEVEC Matilda – je že pred vojno delala v trgovini, kjer so se leta 1941 že zadrževali partizani. Okupator jo je zverinsko mučil, odgnal v internacijo, njenega moža pa ubil.

PAVLIČ Lovrenc – je bil član OF in je do internacije aktivno delal kot aktivist že v letu 1941. Po osvoboditvi je bil eden izmed glavnih vodij krajevnih organizacij pri obnovi zlatopoljskih vasi in ima veliko zaslug tudi za zgraditev.

BURJA Julijana – je sodelovala v NOB od leta 1941. V vojni je zgubila moža in dva sinova.

NARAT Terezija – je aktivno delala za partizane vse do internacije 1942 leta, njen mož pa je aktivno sodeloval v NOV. Po osvoboditvi je sodelovala pri obnovi zlatopoljskih vasi.

KRIŽMAN Pavla – izhaja iz zavedne hiše in je bila vse do izselitve aktivno vključena v napredno gibanje, njen mož je bil ranjen in je kasneje umrl, sama pa se je po osvoboditvi vključila v obnovo zlatopoljskih vasi.

VRANKAR Vinko – je bil 1942. leta izseljen, po osvoboditvi pa aktivno dela v družbenopolitičnih organizacijah in je predsednik Krajevne organizacije ZZB NOV Zlato polje.

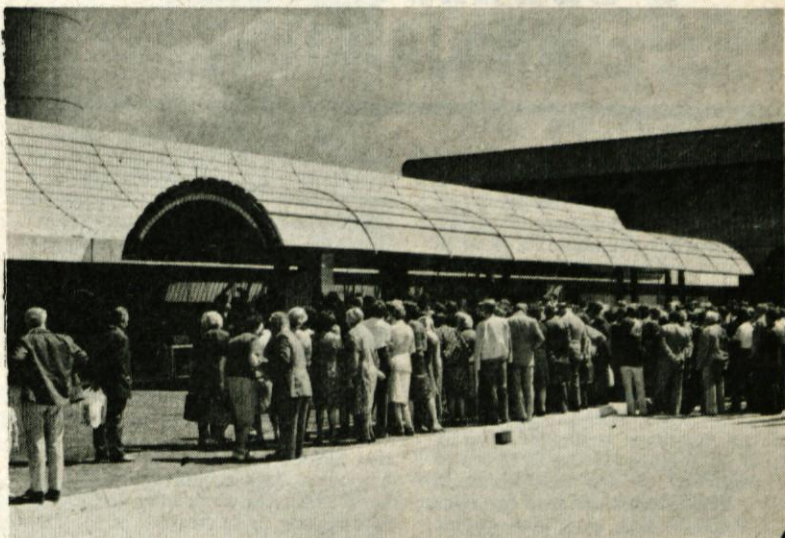
Red za zasluge sta prejela:

ZANOŠKAR Jakob – na predlog izvršnega sveta skupščine občine ob njegovi 60-letnici za dolgoletno aktivno delo na terenu in na stalnih funkcijah v družbenopolitičnih organizacijah in v organih ter komisijah občinske skupščine in izvršnega sveta, kjer je še ob dodatnih dolžnostih veliko prispeval k hitrejšemu reševanju problemov krajevnih skupnosti.

OSNOVNA ŠOLA "VOJKE ŠMUC" IZOLA – na predlog Občinske Zveze društev prijateljev mladine Domžale, ob 25-letnici ZPM Slovenije in Občinske zveze DPM Domžale za pomemben prispevek pri organizaciji letovanja naših otrok v Izoli že več kot dvajset let.

Komisija za odlikovanja
pri SOB Domžale

OTVORITEV DOMA UPOKOJENCEV



V okviru praznovanj praznika občine je bil odprt tudi nov Dom upokojencev. Otvoritve se je udeležilo veliko število občanov in predstavnikov družbenopolitičnega in javnega življenja iz obeh občin

V okviru letošnjih praznovanj praznika občine Domžale je bil 27. julija odprt nov Dom upokojencev v Domžalah. Prisotne predstavnike je pozdravil direktor Doma počitka **Franc Gostinčar**, med katerimi so bili tudi predstavniki Republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo Skupnosti socialnega skrbstva Slovenije, republiške Zveze društev upokojencev Slovenije ter predstavniki družbenega in javnega življenja občin Domžale in Kamnik. Posebej je še pozdravil predstavnike Samoupravne stanovanjske skupnosti in njihove člane samoupravnih organov in člane gradbenega odbora, ki ga je vodil dr. Ludvik Kovač in vse, ki so kakorkoli pripomogli k temu, da je bil dom dograjen.

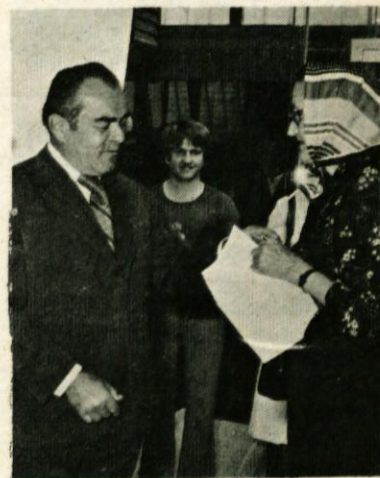
Predsednica skupščine skupnosti socialnega skrbstva tov. **Nadja Avbelj** je v svojem nagovoru poudarila skrb družbe za ostarele občane, ki jih je vedno več. Med drugim je dejala: „Vemo, da mnogi živijo osamljeni od sosedov, zapuščeni od sorodnikov s svojimi, s starostjo pogojenimi večjimi ali manjšimi zdravstvenimi in socialnimi problemi. Naraščanje števila ostarelih ljudi v občini pogojuje spremembe v strukturi družine, ki živijo s starimi starši, visoka zaposlenost žensk in ne nazadnje tudi majhna stanovanja.“

Nato je tovarišica **Nadja** opozorila, da bo potrebno posvetiti več skrbi delu socialnih komisij v krajevnih skupnostih in soseskah, navezati tesnejše stike s organizacijami RK, SZDL, Društvom prijateljev mladine, Društvom upokojencev in tudi z organizacijami ZB. Gradnja tega objekta pomeni tudi zadovoljevanje življenjskih potreb ostarelih občanov, kakor tudi majhno oddolžitev za vloženo delo, saj so bili v večini primerov to tisti ljudje, ki so dolga leta vlagali svoje življenjske moči v razvoj domžalskega gospodarstva. Tovari-

šica **Nadja** je svoje izvajanje zaključila z naslednjim: „DANAŠNJA

STAROST IZ VČERAJSNJE MLADOSTI, DANAŠNJA MLADOST ZA JUTRIŠNJO STAROST!“

Predsednik skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti tovariš Ivan Deržič je v svojem poročilu podal tehnične podatke novega Doma upokojencev. Vrednost celotnih del znaša 42 milijonov dinarjev, sredstva pa so bila zagotovljena z dotacijo za gradnjo domov pri Skupnosti za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v višini 12,130.000 din in iz sredstev samoupravne stanovanjske skupnosti v višini 29,870.000 din in to delno tudi preko kredita Ljubljanske banke podružnice



Predsednik skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti tovariš Ivan Deržič izročja ključa novega Doma eni najstarejših oskrbovank sedanjega Doma počitka v Domžalah

Domžale. V novem Domu je 128 ležišč v eno in dvoposteljnih sobah, moderno opremljena kuhinja z dnevno zmogljivostjo za preko 200 oseb, urejeni so družabni prostori v vseh nadstropjih, čajne

(Nadaljevanje na 6. strani)

USPEŠNO DELO S SODELOVANJEM KRAJANOV

Krajevna skupnost Blagovica je leta 1976 sprejela srednjeročni plan za obdobje 1976-1980. V letošnjem letu opažamo že vidne rezultate. Po uspešnih pogovorih s podjetjem PETROL je bil zgrajen bencinski servis v Blagovici, ki bo v najkrajšem času začel obratovati.

Druga, še pomembnejša pridobitev je transformatorska postaja v Zlatenku. Svet Krajevne skupnosti je imenoval gradbeni odbor, ki je bil ves čas gradnje zelo aktiven. Elektro podjetje je izdelalo predračun gradbenih del, ki je znašal 80 milijonov S din. Del sredstev so prispevali občani vasi Zlatenek, Jelša, Veliki Jelnik, Poljana in Selca (4.900.000 S din), skupščina občine Domžale pa nam je na našo prošnjo nakazala 14 starih milijonov. Poleg tega je krajevna skupnost kupila tudi jambor, cement in pesek. 6. decembra 1976 je Elektro podjetje iz Ljubljane začelo z gradnjo, 5. februarja pa je bilo delo že končano. V tem času so postavili transformator, napeljali 1400 m glavnega voda in popolnoma obnovili 2500 m nizkonapetostnega omrežja. Ves čas so s prostovoljnimi delom pomagali vaščani Velikega Jelnika, Zlatenka, Jelše, Selca in Poljane. Mnogi so se resnično izkazali in opravili veliko prostovoljnih ur. Naj omenimo najpriazdevnejše: Krašovec Franc (242 ur), Drolc Blaž (173 ur), Žordani Ivan (163 ur), Urankar Franc (144 ur), Rokavc Lovrenc (132 ur), Burkeljca Maks (126 ur), Lavrič Janez (118 ur), Resnik Jože (118 ur), Ravnikar Ivan (114 ur) Kosec Anton (103 ure).

Vaščani omenjenih vasi so poleg denarja in dela prispevali še vse potrebne drogeve. Veliko zaslug za uspešen potek dela ima tudi predsednik Sveta KS Blagovica tov. Slavko Ravnikar. Pri gradnji transformatorske postaje smo tesno sodelovali s KS Češnjice, ker spadata vasi Poljana in Selca pod Češnjice, priključeni pa sta na transformator v Zlatenku.

Ker na področju KS Blagovica nismo imeli ustreznega objekta za športne aktivnosti, so si mladi krajanje močno

želeli, da bi v Blagovici uredili športno igrišče. Pri ureditvi smo sodelovali s šolo „Janko Kersnik“, ker bo igrišče služilo tudi za pouk telesne vzgoje. Občinska izobraževalna skupnost je v ta namen odobrila šoli posojilo v višini 10 starih milijonov.

3. julija je bila slovesna otvoritev športnega igrišča, na katerem se je že dan poprej odvijal turnir v malem nogometu. Otvoritve so se udeležili predstavniki skupščine in družbenopolitičnih organizacij občine Domžale, ZZB NOV Prevoje in Lukovica, zastopniki Elektro podjetja iz Ljubljane, člani prostovoljnih gasilnih društev Trojane in Blagovica ter številni krajanje, saj je otvoritvi prisostvovalo preko 200 občanov.

V počastitev letošnjih jubilejev tovariša Tita in Zveze komunistov so učenci podružnične šole v Blagovici izvedli kratek kulturni program, za glasbo pa je poskrbela pihalna godba iz Zagorja. Ob tej priložnosti so najzaslužnejši krajanje prejeli priznanja Krajevne skupnosti Blagovica: To so: Florjančič Milan, Florjančič Tone, Ravnikar Alojz in Zavbi Alojz. Vsi omenjeni aktivno delajo v vseh organizacijah na področju Krajevne skupnosti. Po slovesnosti je ravnatelj OŠ „Janko Kersnik“ tov. Mihelej prerezal vrvice na obnovljenem igrišču.

Krajanje so dali pobudo, da bi 3. julij oziroma prvo nedeljo v juliju v bodoče praznovali krajevni praznik. O predlogu bo razpravljala Svet KS Blagovica.

KS Blagovico čaka še mnogo s planom predvidenega dela. Ob dosedanjih rezultatih ni bojzani, da ne bi ob složnosti vaščanov in tesnem sodelovanju s KS ter družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v KS zastavljene cilje tudi uresničili. Tulij Budau

OGLAS

V varstvo sprejem otroka v dopoldanskem času. Moj naslov je v uredništvu časopisa.

pomeni tudi veliko solidarnost domžalskega gospodarstva, saj sredstva Samoupravne stanovanjske skupnosti pomenijo v bistvu stanovanjski dinar, ki ga delovni ljudje združujejo v prispevni stopnji.

Tovariš Ivan Redenšek pa je v svojem nagovoru poudaril, da nov objekt ne pomeni tistega, kar so včasih smatrali za domove ostarelih, ampak da je to resnično tisti objekt, v katerem bodo naši ostareli občani našli na starost svojega življenja udobje, ki bi ga sicer ne mogli imeti v drugačnem okolju.

Novi dom je odprla ena najstarejših oskrbovank doma, v kulturnem programu pa so sodelovali pevci Moškega pevskega zbora „Janez Cerar“ Domžale in recitator Milan Marinič.

Prepričani smo, da bo življenje v novem domu resnično takšno, kot smo ga pričakovali in kot smo ga dolžni nuditi tistim, ki so desetletja vlagali svoj trud za napredek celotne družbe.

F. C.

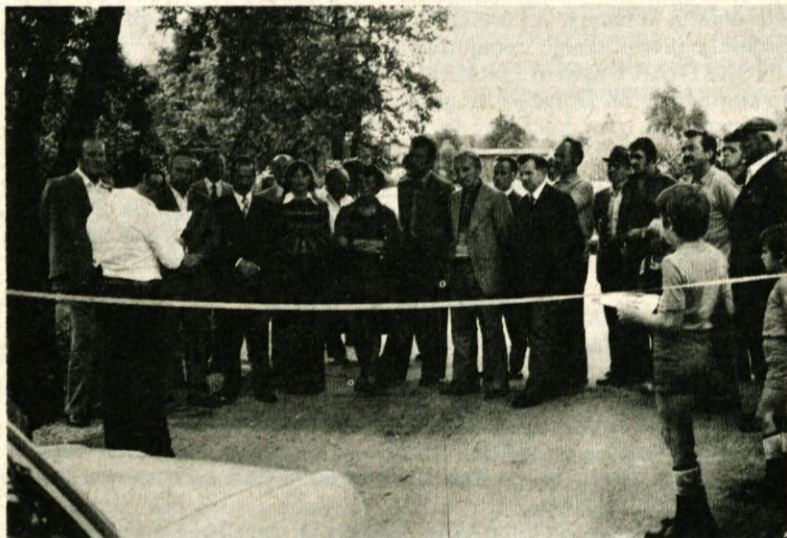
PRENOVLJENA CESTA

Kot je že običaj, proslavljamo naš občinski praznik s pregledom izvršenih nalog, ki smo si jih zadali v našem srednjeročnem planu, skratka ob takih prilikah proslavljamo delovne zmage, ki smo jih dosegli z združenimi napori v preteklem obdobju.

Tudi krajanje Krajevne skupnosti Dob smo v tem času dosegli enega od pomembnih uspehov. V srednjeročni program naše KS smo si zadali tudi asfaltiranje ceste Dob-Krumperek. To nalogo smo v letošnjem letu uspešno izvedli in tako je bila ob občini

solidno vzdrževali, da bo čimbolj in čimdalje služil svojemu namenu, saj je v njega ugrajeno mnogo vašega truda, naporov in ne nazadnje tudi sredstev. Če bo to del vaše zavesti, da čuvate in ohranjate vašo skupno lastnino, potem bomo lahko zatrdno rekli, da znamo ceniti vsak dinar, ki se uporabi v krajevni skupnosti, zlasti pa še dinar, ki je zbran kot samo prispevek občana.

Dolžina ceste, ki jo je bilo treba urediti, izvršiti rekonstrukcijo propustov in mostiček, znaša 2.200 m, kar ni malo. Vrednost opravljenih del znaša čez 200



V okviru praznovanj letošnjega praznika je bila svečano izročena svojemu namenu tudi nova asfaltirana cesta od Doba do Gorjuše

skem prazniku manjša slovesnost ob kateri smo to cesto tudi uradno odprli. Kot prvi je spregovoril predsednik Krajevne skupnosti tov. Jože Orehek, ki je poudaril velik prispevek občanov in delovnih ljudi in še krajevne skupnosti ob izgradnji te ceste. Za njim je spregovoril tov. Jakob Zanoškar, član IS občine Domžale, ki je na kratko orisal prizadevanja delovnih ljudi in občanov za izgradnjo ceste in zaželel vsem še veliko delovnih uspehov. Ko je predajal cesto v uporabo, je rekel: „Prepričan sem, ob tem, ko predajam cesto v uporabo koristnikom, da boste objekt skrbno varovali, ga

starih milijonov.

Veliko je tistih, ki so prispevali k temu, da je bila gradnja kvalitetno in hitro narejena, kar niti ni bilo tako enostavno. Treba je bilo pripraviti vso potrebno dokumentacijo, zagotoviti finančna sredstva in pridobiti tako vestnega izvajalca kot je Cestno podjetje Ljubljana. Posebej je potrebno omeniti Jamarsko društvo „Simon Robič“, ki je prispevalo del finančnih sredstev, občane in delovne ljudi območja, na katerem cesta poteka in Krajevno skupnost ter gradbeni odbor, ki je uspešno koordiniral delo vseh sodelujočih.

V. G.

(Nadaljevanje s 5. strani) kuhinje in posebne sobe za zdravstveno in ostalo osebje.

Projekte je izdelal Biro 71 Domžale, projektantje pa so pri načrtovanju upoštevali smotno razporeditev vseh prostorov, katerih uporabna površina znaša 3650 m².

Predvidena je tudi cena oskrbnega dne, ki bo v dvoposteljni sobi znašala 110,00 din, v enoposteljni 125,00 din, za težko pokretne oskrbovance je predviden dodatek 42,00 din, za polpokretne pa 28,00 din.

V prvem obdobju bo v novem domu dobilo prostor 80 oskrbovancev iz sedanjega Doma počitka v Domžalah, preostala pfošta mesta pa bo upravljalec Doma skušal čimpreje zasesti z ostarelimi občani, predvsem iz domžalske občine.

Ker je novi dom v neposredni bližini Zdravstvenega doma, bo tudi za zdravje oskrbovancev mogoče zagotoviti boljše zdravstveno varstvo kljub temu, da je le-to že sedaj dobro urejeno. Novi dom pa



ljubljska banka

OBVEŠČA

PODRUŽNICA DOMŽALE
EKSPOZITURA MENGEŠ

prebivalce Mengša in okolice, da od 1.9.1977 dalje posluje za stranke

vsak dan od 6.30 do 18. ure ter ob sobotah od 6.30 do 12. ure.

KRAJEVNI PRAZNIK

KS Toma Brejca Vir je mlada krajevna skupnost. Ustanovljena je bila 13. 10. 1964. Od takrat pa do danes se je že močno razvila, vendar pa še vedno raste in se širi. Krajanje te krajevnosti so



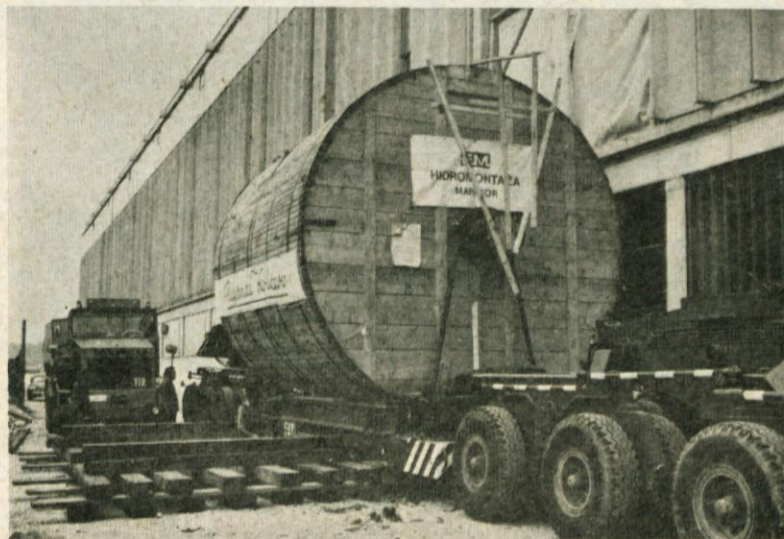
Pri spomeniku vstaje je bila na predvečer 27. julija v Radomljah manjša slovesnost s kulturnim programom

27. julija prvič praznovali svoj krajevni praznik. Ta dan so izbrali zato, ker je to dan vstaje na domžalsko-kamniškem območju.

Predstavniki družbenopolitičnega in gospodarskega življenja v občini in KS so se zbrali na svečani seji, na kateri so podelili priznanje najzaslužnejšim družbenopolitičnim in kulturnim delavcem. Predsednik Krajevne skupnosti Franc Zorman je v svojem govoru prikazal trenutno stanje v krajevni skupnosti in orisal načrte in plane za naslednjih nekaj let. KS ima 3360 prebivalcev, ki so zaposleni največ v industriji, deloma pa tudi v trgovini in gostinstvu. Vseh zaposlenih je skoraj 2000. Šole KS nima, ima pa dva vrtca. Športnih dejavnosti ni, ker ni primernih objektov, delujejo pa KUD Franc Bukovec, Gasilsko društvo in društvo Modra ptica. Komunalno je KS slabo opremljena, ker nima kanalizacije, telefonsko omrežje je slabo razvito, premalo pa je tudi transformatorskih postaj. Zato so v srednjeročnem planu za leta 1976-80 predvideli izgradnjo kanalizacije, ki naj bi rešila tudi problem zdrave pitne vode. To je eden od najpomembnejših in najdražjih načrtovanih objektov. Odločili se bodo za samoprispevek, k sodelovanju pa bodo pritegnili tudi delovne organizacije. Po predračunu naj bi vrednost tega objekta znašala 4 in pol milijarde starih din. Poleg tega imajo v načrtu izgradnjo zelenic, športnega igrišča, pločnikov od Bistriškega mostu do Tosame ter avtobusnih postajališč. Dejstvo je, da se v KS priseljujejo številne družine, zato je treba poskrbeti za varnost, prijetno počutje in rekreacijo otrok in odraslih. Na Viru pa bodo prav kmalu začeli graditi novo trafopostajo. V planu je tudi izgradnja telefonskega omrežja in asfaltiranje cest in ulic. V obdobju 1976-1980 predvide-



Ob priliki praznovanja krajevnega praznika Krajevne skupnosti Tomo Brejca Vir je prejel priznanje tudi tovariš Jakob Zanoškar, član izvršnega sveta skupščine občine, ki je letos praznoval 60-letnico.



Oprema za največjo investicijo v naši občini – kartonski stroj III – v Papirnici Količevo že prihaja. Na sliki vidimo 75 ton težki gladilni valj, ki bo vgrajen v novi stroj. Tudi ostala oprema že prihaja, o čemer bomo več pisali v naslednji številki našega glasila, saj je ta investicija velikega pomena za celotno domžalsko gospodarstvo

vajo velik porast zaposlenosti, proizvodnje in investicij, ureditev trgovine, pridobitev novih prodajnih in skladiščnih prostorov.

KS finančno sodeluje tudi pri ureditvi pokopališča v Dobu, podpira delovanje KUD Franc Bukovec, ki je začel zelo aktivno delovati. Preuredili so dvorano in posodobili oder, ki je zdaj primeren tudi za izvedbo bolj zahtevnih prireditvev. Ker je v KS veliko študentov in dijakov, pa razmišljajo o ureditvi knjižnice in čitalnice.

Takih in podobnih načrtov imajo krajanje še mnogo. Vseh zaradi finančnih težav prav gotovo ne bodo mogli realizirati, vendar pa so njihova prizadevanja velika,

delovanje pa usklajeno, zato so že opazni njihovi uspehi v boju za samoupravno družbo, za pravičnejše medsebojne odnose in boljše življenje.

Ob koncu slavnostne seje so podelili priznanja krajanom, ki so si v preteklosti največ prizadevali za KS in dosegli tudi največje uspehe. Ta priznanja so prejeli: pok. Andrej Pangeršič, Avbelj Franc-Lojko, Breznik Valentin, Prvinšek Katarina, Ivkovič Marija, Kotnik Jože, Gros Pavle, Peterc Jože, Sasso Marija, Šuštaršič Albin, Vrenjak Jernej, Zanoškar Jakob in Hiršman Ivan.

S. Z.

Danica Zidarič

OSNOVNA ŠOLA
"VENCLJA PERKA" DOMŽALE
Odbor za medsebojna delovna razmerja

razpisuje
prsto delovno mesto

KUHARICE
šolske mlečne kuhinje

za nedoločen čas, poskusno dobo 2 meseca in pričetkom dela 1. septembra 1977.

Osebnih dohodki po pravilniku o delitvi OD.

Delovni čas je deljen, ker šola dela v dveh izmenah, a z dograditvijo novega šolskega poslopja se bo obseg dela močno povečal. Kandidatke, ki ste kvalificirane kuharice, ste zdrave in rade delate med otroki, prijavite se v 14 dneh od razpisa OMR naše šole.

NAŠA DOMOVINA IN SVET

Naša domovina Jugoslavija se razvija hitro. Trikrat hitreje od drugih. To, kar so drugi ustvarili v šestih desetletjih, smo mi naredili v dveh. In kar je najvažnejše, pri tem smo ostali svobodni in neodvisni. Naša država je edinstven geološki prostor, vrt Evrope, svet v malem. Razvijamo se brez tujih receptov. To nekaterim ne gre v račun.

Leta 1969 so se v Jordaniji spopadli palestinski komandosi in vojska kralja Huseina. V vojni vihri, ki je zajela glavno mesto Aman, se je znašla tudi neka Ljubljanka. Hiša, v kateri je stanovala, je bila zdaj v rokah komandosov, zdaj v oblasti kraljevih vojakov. Kljub srditim bojem, naši rojakinji ni nihče storil nič hudega.

SREČANJE IZSELJENCEV IN ZDOMCEV

V soboto, 16. julija, popoldne je bilo pri Jamarskem domu na Gorjuši v organizaciji Izseljenske matice podružnice Domžale-Kamnik uspelo srečanje izseljencev in zdomcev, ki ga je poživil predvsem prikaz ljudskih običajev, ki ga sedaj že vrsto let uspešno prireja Jamarsko društvo Domžale, za kar sta tudi letos predvsem to društvo, kakor tudi Turistično društvo Domžale nadvse uspešno poskrbela. Sprevod s prikazom ljudskih običajev na vozev je krenil izpred tovarne Tosama na Viru proti Dobu in nato po novi asfaltirani cesti na prireditveni prostor pri Jamarskem domu.

Na čelu spreveda je bil konjenik-zastavonoša. Za njim so se zvrstili vozovi, najprej koleselej s Kovačevo družino iz Vira v narodnih nošah. Le tem so sledili voz s folklorno skupino DKD Svobode Mengeš z voznikom Francem Pirnatom iz Brezovice, voz z ansambлом Tineta Stareta z voznikom Francem Mišem-Znidarjevim z Gorjuše, voz z narodnimi nošami iz Ihana, Domžal, Štude z voznikom Markom izpod Tabra, voz s kozolcem, ki sta ga postavila Tone Križnar iz Doba in Aleš Stržar, na katerem so bile tudi narodne noše z voznikom Tonetom Križnarjem, voz z narodnimi nošami iz bližnje okolice z voznikom Kerčem iz Podreč, voz mlatičev iz Krtine, ki jih je organiziral in vozil Jože Jasenc iz Krtine, voz na katerem je bil star „pajkel“ ter pletice kit iz Žej so pripravili Dobljani, voz s kremenčevim peskom, s kakršnim so nekoč prevažali pesek iz bližine Moravč, ki ga sedaj proizvaja podjetje Termit iz Domžal, z voznikom Tinetom Pirnatom iz Domžal, voz s kovači iz Krtine z voznikom Ivanom Ravnikarjem-Gašperjevim iz Krtine, voz z mlekarki iz Rače in Račnega vrha, na katerem so prikazali star način predelave mleka v pinah, z voznikom Jankom Grošljem, voz z lovci Lovske družine Domžale z voznikom Jakom Smolnikar-

katerimi je bilo nemajhno število tujcev, ki so pridno filmali in fotografirali, pravtako tudi v Dobu.

Sprevod je nato prišel na prireditveni prostor pred Jamarski dom na Gorjuši, kjer je napovedovalec številnim izseljencem in zdomcem, njihovim prijateljem in ostalim udeležencem poročal o



V kulturnem sporedu je sodeloval tudi Oktet bratov Pirnat, ki je zapel več narodnih in domoljubnih pesmi

tem kaj predstavlja in prikazuje posamezna skupina. Navzoče je najprej s pesmijo pozdravil Oktet bratov Pirnat v narodnih nošah. Za uvod so zapeli Zdravico in Triglav moj dom. Sledil je pozdravni nagovor predsednika Izseljenske matice tov. Srečka Berčiča, ki je izseljencem, zdomcem in stalim udeležencem zaželel prijetno počutje, nakar je spregovoril pred-

morda na sorodnike in znance. Vse redno združuje velika ljubezen do rodne grude in do naše domovine, ki se razvija in krepi v socialističnem samoupravnem duhu, s tem, da prav vsak od nas prispeva svoj delež k rasti in lepoti tega, kar je naša domovina.

Večina naših izseljencev in delavcev na začasnem delu v tujini ste življenjsko povezani z dogajanjem v Jugoslaviji in je vsak naš uspeh tudi vaš uspeh. Z nami vred se veselite vsakega našega napredka ter po svojih močeh tudi sami prispevate k temu, da se resnica in glas o domovini sliši po vsem svetu

in s tem pa odločno onemogočate delovanje nekaterih sovražnih sil v tujini.

Danes je Jugoslavija gostiteljica enega od zelo pomembnih mednarodnih srečanj, to je konferenca o sodelovanju in varnosti v Evropi kot nadaljevanje Helsinkov. S tem je izkazano naši državi veliko priznanje. Jugoslavija in Italija prihajata na to konferenco z meddržavnimi sporazumi, sklenjenimi v Osimu v duhu helsinške listine, kar je zelo pomemben prispevek politiki miru in sožitja med narodi.

Ob tem pa smo prisiljeni reči, da avstrijska vlada še nadalje vodi protimanjšinsko politiko do slovenske in hrvaške narodne skupnosti. Skozi vse povojno obdobje teče nenehen boj koroških Slovencev za izpolnitev duha in bistva avstrijske državne pogodbe in tistih njenih določil, ki so bila zapisana zato, da bi slovenskemu in hrvaškemu življu zagotavljala popolno in dejansko enakopravnost z avstrijskim narodom.

Ko v tem letu praznujemo Titove jubileje in jubileje naše zgodovine, ne moremo z besedami poudariti Titove vloge v boju za pravice človeka in njegovo predanost stvari delavskega razreda in revoluciji. Samo ponosni smo na epohalne rezultate teh štirideset let dela, ustvarjanja in tudi odrekanja. Doseženi rezultati so tisto, kar je prepričljiveje od kakršnihkoli besed. Vse to je tudi priča o pravem pomenu Titovega ustvarjalnega dela in revolucionarnega boja, ki mu načeljuje. Delo in življenjska pot tovariša Tita se neposredno odražata v najpomembnejšem zgo-

dovinskem obdobju jugoslovanskih narodov in narodnosti, v obdobju, v katerem so z nacionalno osvoboditvijo in graditvijo socialistične samoupravne in neuvrščene Jugoslavije položeni trdni temelji nadaljnjemu samoupravnemu socialističnemu razvoju.

Prav je, da se na tem srečanju spomnimo tudi izrečenih besed tovariša Tita, ki poudarja, da morajo biti izseljenci in delavci na začasnem delu v tujini v sodobnem svetu tisto, kar narode in države zbližuje. Da pa bi to lahko bili, morajo biti najprej zgled lojalnosti in spoštovanja do držav, v katerih živijo, njeni dobri državljani, hkrati pa morajo biti tudi dobro in pravilno obveščeni o današnjem življenju v njihovi rodni domovini.

Želimo vam, da se na današnjem srečanju prijetno zabavate in da med svojim obiskom v domovini zaužijete vse dobrote in lepote naše skupne domovine, po kateri v tujini tolikokrat hrepenite in s seboj poneseite najboljše vtise, da vam bodo še bolj vzbujali ljubezen in spoštovanje do rodne grude. To vas bo vabilo vedno znova domov, med svoje, ki vas bomo na prijetnih srečanjih vedno toplo in prijazno sprejeli in vam bomo vedno klicali: Dobrodošli naši rojaki! Iskreno pozdravljeni s pet na novem srečanju.

Oba govornika so prisotni nagradili za aplavzi. Za tem so se zvrstile prijetne melodije ansambla Tineta Stareta, recitacija Toneta Ravnikarja, ki je podal odlomek Župančičeve Dume, pa zopet nekaj slovenskih Okteta bratov Pirnat in poskočnih Ansambla Tineta Stareta, nakar je nadvse uspešno zaplesala Folklorna skupina DKD Svobode Mengeš, ki ji je dajala takt na harmoniki Pepca Blejčeva. Vse izvajalce kulturnega programa so številni obiskovalci te prireditve nagradili z dolgotrajnimi aplavzi. Srečanje sta pozdravili Mila Breznikova iz Avstralije in izseljenka iz Amerike. Na srečanju je bil navzoč tudi naš znani sodelavec RTV Ljubljana znan z oddaje za naše izseljence tov. Ernest Petrin, ki je pripravil radijsko oddajo tega srečanja. Za dobro počutje je pa poleg ansambla Tineta Stareta, ki so vesele in poskočne viže izvajali še pozno v noč, poskrbel tudi znani harmonikaš Zdravko Peterka, ki je zvalil na plesišče številne izseljence in zdomce in njihove znance, predvsem s starim ljudskim plesom „povšter tanc“, kar je bilo za prenekaterega starejšega izseljenca posebno doživetje.

Doslej je srečanja izseljencev in zdomcev, ki so bila v Kamniški Bistrici in lani na kamniškem starem gradu velikokrat motil dež, letošnje je pa na srečo bilo v lepem vremenu, zato je tudi potekalo v tako prijetnem vzdušju.

Jamarsko društvo, ki je imelo veliko zaslug za prijetno počutje na Gorjuši, je poskrbelo tudi za ogled Železne jame, Turistično društvo pa za ogled Slamninarskega muzeja na gradu Krumperk, Krajevna skupnost Dob pa za lep izgled kraja. Vsem v imenu Matice iskrena hvala. Tone Ravnikar



Za letošnje srečanje izseljencev in zdomcev so pridni organizatorji pripravili tudi prikaz ljudskih običajev

jem-Mišem iz Gorjuše, voz s prikazom žganjekuhe z voznikom Martinom Petričem iz Gorjuše, voz podjetja Universale, ki je pred leti slavilo 100-letnico obstoja, s slamnikarskimi izdelki te tovarne in voznikom Kravarjem iz Jarš. Na vozu je bil tudi oktet bratov Pirnat iz Jarš in nazadnje še voz s pevskim oktetom Stari Dobljani in voznikom Videmškom-Cajhnovim iz Doba.

Že pri tovarni Tosama si je prikaz ljudskih običajev na vozev ogledalo veliko število motoriziranih turistov, med

sednik skupščine občine Domžale tov. Jernej Lenič, ki je med drugim dejal:

„Vsakoletnega srečanja se veselimo predvsem zato, ker vemo, da nas obiščete tisti, ki niste pozabili svoje domovine in ste naši iskreni prijatelji. Slovenci živimo po vsem svetu, pa vendar to ni ovira, da bi pozabili na rojstni kraj, običaje,

MLADI FOLKLORISTI V BEOGRADU

Ob letošnjih jubilejih smo bili mladi Domžalčani, natančneje folklorna skupina Centra srednjih šol iz Domžal, udeleženci na zaključni prireditvi ob Dnevu mladosti v Beogradu. To veliko čast smo si priborili s trdim delom na vajah, pa tudi s pridnostjo v šolah, kate obiskujemo. Naj vam povem nekaj o naših desetih dneh, ki smo jih preživeli v Srbiji.

17. maja smo se vsi nastopajoči iz Slovenije zbrali na železniški postaji v Ljubljani. Ob pesni in harmoniki smo okrasili vagon vlača s cvetjem, zelenjem in risbami. Bilo je res čudovito voziti se v posebno okrašenih vagonih. Vožnja ni bila utrudljiva, kajti povsod so lepo sprejeli našo pesem. V Beogradu so nas že čakali vojaški avtobusi, pristrčno so nas pozdravili, mi pa smo z navdušenjem zaplesali nekaj polk in valčkov. Nato smo se odpeljali proti kasarni „4. julij“. Življenje v kasarni je bilo enkratno. Med 4200 mladimi se počutiš še varnejšega, še raje imaš ta svet, Jugoslavijo. Vse skupine iz Jugoslavije so prikazovale narodne običaje in ples. Vsem je bil všeč naš „poštenc“ in pa „beksel“. Slovenci smo se prav radi vključili v različna „kola“. Sklepali smo različna prijateljstva in se seznanili z mladimi iz vse Jugoslavije.

Kadar nismo imeli vaj na stadionu JNA smo si ogledovali mesto. Vsi smo najtežje pričakovali nastop 25. maja zvečer. Nestrpnost smo pričakovali, kdaj bodo fanfare naznanile prihod tovariša

TITA. Končno je nastopil tudi ta trenutek. Med vajo, ki smo jo pripravili, smo bili tako imenovani „rdeči“. Marsikateremu je ob zadnji predaji štafetne palice tovarišu TITU zdrsnila solza po licu, solza sreče in veselega pričakovanja. Po proslavi smo se vsi nastopajoči še dolgo v noč zadržali skupaj, izmenjavali naslove in plesali.

Naj na koncu še predstavim člane naše folklorne skupine. Iz ekonomske srednje šole smo se udeležile proslave: Veronika Habjan, Darka Lužar, Ani Mislej, Branka Ferencšek in Bernarda Cunja. Iz Usnjarsko galanterijske šole so bili: Mirko Kordež, Borut Toth, Ilija Merdžanovski, Robert Vilar, Božo Stojanović, Radi in Lucija Zaman. Iz Osnovne šole Dob je bila Joži Ferencšek, iz Osnovne šole Šlandrove brigade pa Cunja Marija. Bojan Milič obiskuje Gimnazijo Kamnik, Brane Orešek pa CSS Ljubljana. Vseh 16 nas je nastopalo. Upamo, da smo se vam s tem tudi predstavili in nekaj povedali o naši Folklorni skupini. Za jesen pripravljamo samostojen nastop, da si bomo tako vsaj malo finančno opomogli, ker bi radi imeli lastne narodne noše. Pričakujemo pa tudi, da nam bodo pomagale delovne in druge organizacije iz naše občine. Prepričani smo, da vam bomo lahko popestrili različne proslave in slovesnosti z našimi plesi, saj plešemo ples vseh jugoslovenskih narodov.

Bernarda Cunja



Dijakinje in dijaki, ki so sodelovali na zaključni prireditvi ob Dnevu mladosti v Beogradu

SODELOVANJE Z VOJAKI

Kasarna Bratstvo in enotnost v Ljubljani, ki združuje enote ABHO, je 20. julija praznovala svoj praznik. Leta 1945, natančno na ta dan, so bile namreč formirane prve enote, katerih naloga je, da se zoperstavijo sovražniku z najmodernejšim orožjem, kar ga pozna človeštvo. Ker je to orožje precej bolj zapleteno in ima tudi večjo udarno moč, morajo biti vojaki zelo dobro izurjeni, kajti najmanjša napaka pri upravljanju s tem orožjem, lahko stane veliko človeških življenj.

Tako sva se v sredo, 20. julija dve predstavnici naše Občinske konference ZSMS udeležili slovesnosti v tej kasarni. Sprejem je bil zelo prirčen in že smo bili zbrani ob prireditvenem prostoru. Med obiskovalci je bilo tudi precej predstavnikov družbenopolitičnega življenja. Točno ob deseti uri je vojaška godba zaigrala koračnico, prišel je odposlanec tov. Tavčarja, ki je vojakom prebral njegovo pozdravno pismo, v katerem je vsem pripadnikom enot ABHO zaželel veliko uspeha.

Za njim so vojaki prejeli značke primerne vojaka, pohvale in knjige, nekateri pa izredni dopust, najboljši pa so bili sprejeti tudi v Zvezo komunistov. Midve sva predstavnici bataljona v imenu vseh mladih iz občine Domžale čestitali in mu izročili šopek nageljnov.

Po končani slovesnosti smo si gostje ogledali priložnostni razstavi o življenju in delu tovariša Tita in o enotah ABHO, vojaki pa so pripravili tudi krajši kulturni program, ki je bil posvečen Dnevu vstaje 22. julija. Kulturni program je bil sestavljen iz recitacij in pesmi, ki jih je zapel vojaški pevski zbor. Obe razstavi sta bili postavljene ob robu prireditvenega prostora, zlasti pa je bil zanimiv tisti del razstave o enotah ABHO, ki je prikazoval zgodovino teh enot, sicer res bolj v pisani besedi, toda zanimivo. Orožje in vozila so pritegnila največ pozornosti. Pokukali smo tudi v notranjost šotorov in bili nasploh presenečeni nad snago.

SOLA V NARAVI



Ravnatelj Osnovne šole Šlandrove brigade Vinko Cedilnik

Ihana so s to šolo v naravi ogromno pridobili, saj pomeni življenje ob morju tudi prispevek k zdravju otrok. Dolžan sem v imenu vseh staršev izraziti vašemu kolektivu zahvalo, da so nam bivalni dan zaračunali nižje od ekonomske cene in s tem dokazali, da so pripravljeni sodelovati in pomagati. Mislim, da bi sodelovanje med tovarno Lek na eni strani in našo šolo, ki je največja v občini še okrepili, saj je z naše strani dovolj pripravljenosti zbirati kostanj ali kako drugače sodelovati pri delu Leka. Pohvaliti moram tudi osebje doma, ki je z razumevanjem in prijaznostjo zagotovilo celotni „odpravi“ izredno prijetno počutje. M. B.



Mladi „Šlandrovci“ v šoli v naravi

Pred kratkim smo v našem domu v Umagu imeli nevsakdanji obisk — učence 4. razreda osnovne šole Šlandrove brigade iz Domžal. Tov. Tončka Perčičeva, ki je vodila oddelek učencev „stanujočih“ v Lekovem domu nam je povedala, da je bil operativni smoter šole v naravi (10 dni) v celoti dosežen, saj so učenci spoznali morskoro floro in favno, spoznali kraj, ljudi, podnebje, omenila je, da je šola v naravi vnovič dokazala, kako pomembna je tudi za socializacijo učencev. Desetdnevno bivanje brez prisotnosti staršev je bilo neboleče, saj so učenci z veseljem pristali na življenje v kolektivu.

Tudi s športnega vidika je bil cilj dosežen: od 125 učencev jih do konca šole ni splavalo le 5 do 7, kar je zelo majhen odstotek.

In kaj je dodal ravnatelj osnovne šole Šlandrove brigade iz Domžal VINKO CEDILNIK

Skoraj 130 otrok, učencev 4. razreda je našlo prostor za vsakoletno šolo v naravi v Lekovem domu, domu tovarne Induplati ter Komunalnega podjetja Ljubljana. V tem pouku, ki so nam ga omogočili z razumevanjem tudi delavci vašega kolektiva, dajemo poudarek spoznavanju narave in družbe. Učenci treh razredov naše šole in enega razreda podružnične šole iz

D. O. "VARNOST" LJUBLJANA
TOZD FIZIČNO VAROVANJE
PREMOŽENJA LJUBLJANA —
DE MENGEŠ, KIDRIČEVA 30/II

o b j a v l j a

prosta delovna mesta

VEČ VARNOSTNIKOV

za območje Domžal, Mengša in Kamnika

Pogoji:

Poleg splošnih z zakonom in drugimi zakonskimi predpisi določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- dokončana ali nedokončana osemletka,
- moralna in politična neoporečnost.

Rok za prijave je 15 dni po objavi.

Pismene prijave sprejema in daje vse potrebne informacije kadrovska komisija TOZD Fizičnega varovanja premoženja Ljubljana — DE Mengeš, Kidričeva 30/II, tel.: 72-340.

O G L A S

Na osnovi sklepa 22. redne seje sveta Krajevne skupnosti Prevoje prodamo dobro ohranjen mrliški voz.

Ponudbe pošljite na naslov: Krajevna skupnost Prevoje, 61225 Lukovica.

Po končanem ogledu obeh razstav so nas starešine in vojaki povabili v vojaško kantino, kjer smo se okrepčali z vojaškim pasuljem, ki je bil zelo dober.

Pogovarjali sva se tudi s predstavniki OO ZSMJ in se dogovorili še za tesnejše sodelovanje.

V.G.

KLIC V SILI — GLEDALIŠČNIKOM

Če bi imel kaj „za govorit“, bi organiziral „okroglo mizo“ o domžalskem gledališču. Pa ne zato, ker je sedaj „okrogla miza“ ali „pogovor o . . .“, „izziv temu in temu“ modern. Zato, ker je ta način reševanja določenih problemov kolikortoliko uspešen.

Saj sedijo ob mizah in tudi kaj pogruntajo in sklēnejo. O tem ni dvoma. Gospodarstveniki, politiki, celo košarkarji so se za okroglo mizo hoteli oprijeti bolj zelene veje. Vsaka izmenjava mnenj je dobra. Včasih pa nastane vojska. Jasno.

No, in ker se javnega pogovora o domžalskem gledališču nihče ne loti, sedim za „okroglo mizo“ kar sam in se pogovarjam s tistimi, ki nimajo poguma, da bi se lotili tega aktualnega problema. Je gledališče res tak bau bau in res tako nepomembna kulturna zadeva, da se ga vsi bojimo, ali pa nam je vseeno, če je ali ni? Bojijo se ga nekateri, ni jih prav veliko in ni težko uganiti kateri. Razumimo jih in odpustimo jim! One, druge, pa po grbi. Tiste, ki jih ni malo, ki pravijo: gledališče je naše, ljubimo gledališče in gorimo zanj. Od nekdanj smo: gledališče mora biti in tako naprej.

Stori pa nihče nič. Tudi pisne nihče. Tudi tisti ne, ki bi moral.

Govorimo predvsem o gledališču v Domžalah. Kajti v vseh večjih krajih naše občine se odvija neka kontinuiteta gledaliških predstav, bodisi da so to domačini — amaterji, ali gostujoče poklicne skupine. In povsod imajo ljudje gledališče radi. Da je tako, sta pokazali dve anketi, ki sta jih vsako posebej izdelali Komisija za kulturo pri Občinskem sindikalnem svetu in osnovna organizacija ZSMS. Kot rdeča nit se vleče v obeh anketah gledališče. Zakaj ga ni? Premalo ga je itd. Vsi vprašani iznašajo željo po njem.

Podpiramo glasbo vseh vrst. Stilni in drugi koncerti, ki jih ni malo, so nedvomno naše veliko kulturno bogastvo. Hudo in neodpušljivo pa je, da morajo biti

zaradi tega prikrajšani ljubitelji besedne umetnosti. Trditve, da v Domžalah ni prostorskih pogojev sploh ne držijo. Če bi bilo količjak interesa pri „kulturnikih“ bi bil Godbeni dom že zdavnaj spremljen v gledališče. V kino dvorani je mogoče izvajati manjša, komorna gledališka dela. V Hali je bilo nekaj (žal premalo) imenitnih predstav.

Kdo bo dal odgovor, zakaj je toliko in toliko namensko za gledališče naloženega denarja v Domžalah neizkoriščenega. Česa se bojimo? Ali imamo sami sebe za nesposobne? Je res domžalska gledališka dejavnost za večno pokopana od tedaj, ko je bila pred desetimi in več leti tako kruto in nasilno razbita? Na ves glas recimo: ne! Samo, kdo bo ugriznil v to trdo in kislo jabolko? Se vam ne zdi dragi razpravljalci, da bi se morali sramovati, ko prepuščamo času, da razreši obstoječe stanje.

Imam predlog.

Vsi „stari“ Domžalčani, ne glede na spol in starost, vsi novonastavljeni, ni važno od kod je kdo prišel vsi, ki ste kdajkoli ljubili gledališče, igrali, režirali, organizirali, vsi, ki bi to še počeli, če bi bilo možno, združimo se! Ne kot proletarci vseh dežel, ampak, da proučimo vse mogoče variante za ustanovitev gledališke dejavnosti v Domžalah.

S svojim klicem oziroma izzivom ne pričakujem, da se bo stvar čez noč premaknila, ali da se sploh bo kdaj. Beseda ni konj. Zato se bomo dobili po dopustih, v zgodnji jeseni, ob resnično (upam) zasedeni „okrogli mizi“. Kje in kdaj bomo objavili v tem glasilu.

Vsi, ki vam je ob mojem izzivu zagomazelo po žilah, razmišljajte in se predhodno kaj javite.

Mar ni gledališče lepo, sočno, polno življenjskih resnic in vedrin in končno, ali nam ni življenjsko potrebno, enako kot kruh?

Andrej Zajc

IHAN PRED PRAZNOVANJEM

Le malo je krajev v naši občini, ki se lahko pohvalijo s svojo zgodovino, ki sega do začetka trinajstega stoletja.

Odbor za proslavo 750-letnice Ihana je na svojem tretjem delovnem sestanku potrdil naslednje sklepe:

- da se ob tej priliki v samem centru postavi doprsni spomenik največjemu možu, ki se je kdaj rodil v Ihanu, dr. ANTONU BREZNIKU, enemu najpomembnejših slovenskih slavistov;
- da mora vsaka DPO v kraju organizirati vsaj eno prireditev, ki

- bi presegla krajevni značaj;
- da se organizacija osrednje proslave (4. julija 1978) zaupa skupini pod vodstvom tov. ANDREJA ZAJCA;
- program vseh prireditev naj bi bil dokončno izdelan najkasneje do konca meseca avgusta letošnjega leta;
- praznovanje tega velikega jubileja, pa naj bi se začelo že letos jeseni s koncertom Mešanega pevskega zbora Domžale.

Upajmo, da bomo imeli Ihanci pri vsem tem srečno roko. V veliko vzpodbudo nam je prav gotovo uspešno organiziran majski shod na Taboru.

Jane Gregorič



Zlatoporočenca Frančiška in Pavle Pavlič

ZLATA POROKA

V Domžalah sta 11. junija praznovala zlato poroko Frančiška in Pavle Pavlič. Njuna skupna življenjska pot se je začela 1. junija pred petdesetimi leti, ko sta si obljubila zakonsko zvestobo. Dolga skupna pot jima je prinesla veliko radosti in tudi veliko skupnega trpljenja.

Slavljenec Pavel se je rodil 1904. leta v vasi Obrše v kmečki družini, v kateri je bilo 9 otrok. V rani mladosti je izgubil mamo, oče pa se je ranjen vrnil iz I. svetovne vojne. Zaradi tega je moral Pavle delati na kmetiji. Njegova žena Frančiška je bila rojena 1907. leta v Prapročah pod Kamniškimi planinami. Tudi pri njej doma je bilo devet otrok. Ko sta se slavljence poročila, sta si ustvarila nov dom in začela skrbeti za številno družino, saj se je rodilo devet otrok, trije sinovi in šest hčera. Tudi vojna vihra jima ni prizanesla in oba sta veliko pomagala partizanom. Poleg vojnih strahot sta morala preživeti tudi smrt hčerke Minke in sina Antona. Ob njunem velikem jubileju pa je živih še sedem otrok, osemnajst vnukov in trije pravnuki.

Frančiški in Pavletu želimo še veliko srečnih dni na njuni skupni življenjski poti.

M. M.

Kmetijska zemljiška skupnost občine Domžale razpisuje na podlagi sklepa izvršnega odbora in komisije za pospeševanje kmetijstva z dne 7. 7. 1977 naslednji

N A T E Č A J

za regres kmečkim proizvodnim in strojnimi skupnostim za nabavo strojev za skupno uporabo v kmetijski proizvodnji.

1. Razpisana vsota sredstev: 140.000 din.
2. Višina regresa: do 40 % od nabavne cene posameznega stroja.
3. Pogoji:
 - a) kmečka proizvodna ali strojna skupnost mora biti registrirana pri upravnem organu SOb Domžale pristojnem za kmetijstvo;
 - b) skupnost mora združevati najmanj 5 kmetovalcev;
 - c) člani morajo biti kooperanti kmetijske organizacije s sklenjeno pogodbo o proizvodnem sodelovanju.
4. Uveljavitev regresa je možna na podlagi prejetega sklepa o odobritvi regresa za posamezni stroj. Kmečke skupnosti lahko uveljavljajo regrese v roku treh mesecev:
 - a) preko Kmetijske kooperacije Emona, kadar nabavljajo stroje pri tej organizaciji;
 - b) na podlagi predloženih računov ali carinske deklaracije neposredno pri finančni službi kmetijske zemljiške skupnosti. Regres bo v tem slučaju plačan na hranilno knjižico Kmečke skupnosti pri hranilno-kreditni službi Emona. Po preteku tri-mesečnega roka odobreni regres zapade.
5. Zainteresirane kmečke skupnosti morajo vložiti svoje zahteve v roku 30 dni od objave natečaja v občinskem poročevalcu.
6. Prejete vloge bo obravnavala komisija za pospeševanje kmetijstva ter o odločitvi obvestila vsako posamezno skupnost s sklepom.

Kmetijska zemljiška skupnost
občine Domžale

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža,
očeta, starega očeta

AVBLJA FRANCA

iz Nožic

se iskreno zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo predstavnikom ZZB, VVI, praporščakom, borcem za severno mejo, Društvu upokojencev in OZD „STOL“ Duplica ter predstavniku vaščanov za ganljive poslovilne besede.

Zahvaljujemo se Domžalski godbi, Pevskemu zboru upokojencev iz Radomelj in Domžal ter Oktetu bratov Pirnat.

Dolžni smo posebno zahvalo sosedoma Albini in Dragotu Zor za nesebično pomoč našemu atu. Zahvaljujemo se za zdravniško nego dr. Cerarju, dr. Kovaču in dr. Šiškovu.

Iskrena hvala vsem darovalcem vencev in cvetja, hvala za tako množično udeležbo, ter vsem za izrečeno pismo in ustno sožalje.

V imenu vsega sorodstva
Avbljevi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi žene, hčerke,
sestre in tete



VERE GRILJ
rojena Burkeljca

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sodelavcem kolektiva gostišča Repovž, Cestnemu podjetju Črnuče, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo Antonu Florjančiču za ganljive poslovilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Mama in ata
v imenu vsega sorodstva

ZAHVALA

ob boleči izgubi
našega dragega sina

FRANCA BOŠTAJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo Ivanu Zoretu za pomoč in Antonu Florjančiču za poslovilne besede, mladinski organizaciji in vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih nudili kakršnokoli pomoč.

Vsem iskrena hvala.

Mama, oče in sestre

MANJŠE ŠTIPENDIJE IZ ZDRUŽENIH SREDSTEV

Vzgojnoizobraževalnemu sistemu posvečamo v zadnjem času veliko pozornosti. Pred nami je usmerjeno izobraževanje in reforma univerze, ki pomenita premik v smeri kvalitetnejšega izobraževanja. Tudi na področju štipendiranja, ki je sestavni del vzgojnoizobraževalnega procesa, se pripravljajo spremembe. Praksa je pokazala, da je dosedanji družbeni dogovor o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike premalo povezan z združenim delom in prav zaradi tega neučinkovit. Osnovne smernice sprememb težijo k večjemu poudarku kadrovskega štipendiranja in tudi k bolj objektivnemu štipendiranju.

Osnutek predloga sprememb in dopolnitev družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike v SR Sloveniji bo do jeseni v javni razpravi in ga bo obravnavala tudi naša Skupna komisija za štipendiranje. V veljavo pa bo stopil prihodnje šolsko leto.

V šolskem letu, ki je pred nami, bodo štipendije nekoliko nižje. Štipendije se vsako leto valorizirajo skladno s povečanjem življenjskih stroškov. Letos pa ostanejo življenjski stroški štipendista (stroški stanovanja, prehrane, obleke, šolskih potrebščin, kulture, rekreacije in prevoza) nespremenjeni, medtem ko se upoštevajo dohodki v letu 1976, ki pa so višji kot v letu 1975, na katerih je temeljil dosedanji izračun štipendij. Razumljivo je, da so se v letošnjem letu življenjski stroški povečali, vendar republiška skupna komisija meni, da bi povečane postavke življenjskih stroškov štipendista lahko spet povzročile neugodno finančno situacijo.

Nove prošilce za štipendijo bo obravnaval IO skupne komisije podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju v naši občini po kriterijih, ki so bili navedeni v razpisu. Cenzus za pridobitev štipendije je 2.162 din. Tudi 14-kratni katasterski dohodek iz kmetijstva ne sme presegati 2.162 din na družinskega člana. V okviru tega cenzusa imajo prednost prošilci, ki se šolajo za poklice, ki so na osnovi srednjeročnih kadrovskega potreb določeni kot deficitarni. Ti pa so: ekonomski, administrativni, strojni, tekstilni, papirniški, kemijski, usnjarsko-galanterijski tehniki, vzgojitelji, učitelji razrednega in predmetnega pouka, socialni delavci, višje medicinske sestre, ing. organizatorji, ekonomisti in ekonomisti-komercialisti, dipl., ekonomisti, dipl. pravniki, dipl. ing. kemije, psihologi in profesorji matematike in fizike. Prednost imajo tudi prošilci z boljšim učnim uspehom, prošilci, ki so po mnenju službe poklicnega usmerjanja za izbrano šolo ali poklic primernejši in pa prošilci v slabšem socialno-ekonomskem položaju.

Da bi bilo podeljevanje štipendij objektivnejše, upošteva IO tudi mnenje pedagogov in krajevnih skupnosti.

Metoda izračunavanja štipendij v šolskem letu 1977/78 je enaka kot je v veljavi dosedanjega družbenega dogovora in samoupravnega sporazuma o štipendiranju. Od življenjskih stroškov štipendista se odšteje polovični dohodek na družinskega člana in otroški dodatek štipendista oziroma prošilca. Razlika je višina štipendije. Življenjski stroški štipendista-srednje-

šolca, ki biva v domu za učence, znašajo 1.950 din, če se vozi 1.430 din in če biva v kraju šolanja 1.100 din. Življenjski stroški štipendista-študenta, ki biva v študentskem domu ali pri zasebnem stanodajalcu, znašajo 2.100 din, če se vozi 1.580 din in če biva v kraju šolanja 1.250 din.

Pri izračunu dohodka se upoštevajo samo starši in nepreskrbljeni otroci ter nepreskrbljeni člani gospodinjstva.

Izbor štipendistov bo letos strožji. Mesečni dotok sredstev za štipendije bo odslej stalen, to je 206.400 din, to pa pomeni, da bomo lahko podelili le toliko štipendij, kolikor nam bodo dovoljevala razpoložljiva sredstva.

Strokovna služba
za štipendiranje

NAŠE OKOLJE

KDO BO, ČE SAMI NE BOMO SKRBELI ZA SVOJE OKOLJE?

Ko govorimo o neokrnjeni naravi, svežem zraku, čistih vodah, se zazremo tja gor v gore, kjer se narava še vedno sama ureja.

No, saj ni tako hudo, lahko se ponasamo z eno največjih naložb za očiščevanje naših voda – regulacijo, kanalizacijo in odplak ob Kamniški Bistrici. Morda bomo čez kakšno leto res lahko govorili o „Bistrici“.

Komaj sto metrov od prečiščevalne naprave v Študi, katere gradnja pravkar poteka, pa se nahaja odlagališče smeti Komunalnega podjetja Domžale. Do tu je še vse lepo in prav, gre samo za vprašanje: ZAKAJ SE DOVOLJI ZAŽIGANJE ODPADKOV NA SMETIŠČU? Dim, ki se bohoti nad okolico in ustvarja črnobelo zaveso, kvari ozračje bolj kot si mogoče predstavljamo. Najbolj vse to občutimo prav prebivalci Ihana, saj nas od odlagališča smeti loči le kilometer, Bistrica in ozek pas gozda. Ni nam vseeno, kaj vdihavamo!

Res je, da bo ta jama kmalu polna, vendar sem prepričan, da omenjeni primer ni osamljen.

Jane Gregorič



Zelo pogost pojav na odlagališču smeti v Študi. Takšni prizori brez dvoma niso v ponos mnogim besedam o zdravem in čistem okolju

GOSTILNA
"REPANŠEK VID"
HOMEK – Bolkova 42

vam nudi

- domača jedila
- dobro domačo kapljico
- prostor za svatbe

Informacije na tel.: 72-162.
Vsak torek zaprto.

OGLAS

GALVANIZACIJA MARTINJAK
Homek VIII/8, 61235 Radomlje

sprejme

v delovno razmerje

2 DELAVCA ZA GALVANO
2 DELAVCA ZA POLIRNICO

Vzamem tudi vajence

Plača po dogovoru.

TEHNIČNA KULTURA NA NOVIH POTEH



Pri podpisu družbenega dogovora je bil navzoč tudi republiški sekretar za notranje zadeve tovariš Marjan Orožen

V Domžalah je bil 27. julija podpisan družbeni dogovor o združevanju sredstev za Zvezo or-



Predsednik Zveze organizacij za tehnično kulturo ing. Miha Pavlič med svečanim govorom ob podpisu družbenega dogovora o financiranju tehnične kulture

ganizacij tehnične kulture. Družbeni dogovor so podpisali izvršni svet skupščine občine, Občinska konferenca SZDL, Občinska konferenca ZSMS, Občinski svet Zveze sindikatov, Zveza organizacij za tehnično kulturo, Občinska izobraževalna skupnost, Kulturna skupnost in Telesnokulturna skupnost.

Zveza organizacij za tehnično kulturo občine Domžale združuje naslednja društva: AMD Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče, Radioklub Domžale s sekcijo v Jaršah, Radioklub Moravče, Radio klub 27. julij Radomlje, Jamarsko društvo „Simon Robič“ Domžale, Foto kino klub Mavrica Radomlje, Klub mladih tehnikov Osnovne šole Šlandrove brigade, Klub ljudske tehnike Trojane in Društvo za aeronavtiko in modelarstvo „Modra ptica Domžale“. V teh organizacijah je včlanjenih preko 2000 članov najrazličnejših starosti, največ pa mladine. V dejavnosti orga-

nizacij se združujejo in prepletajo vrednote tehnične vzgoje in izobraževanja, delovne vzgoje in izobraževanja, delovne vzgoje in ustvarjalnega odnosa do dela, moralne, patriotske in obrambne vzgoje, elementi raziskovalnih in inovacijskih dejavnosti, kultura, estetska vzgoja, tehnični športi in rekreacija. Tako v teh organizacijah najdejo mesto za svoje delovanje vsi, ki imajo najrazličnejša interesna nagnjenja.

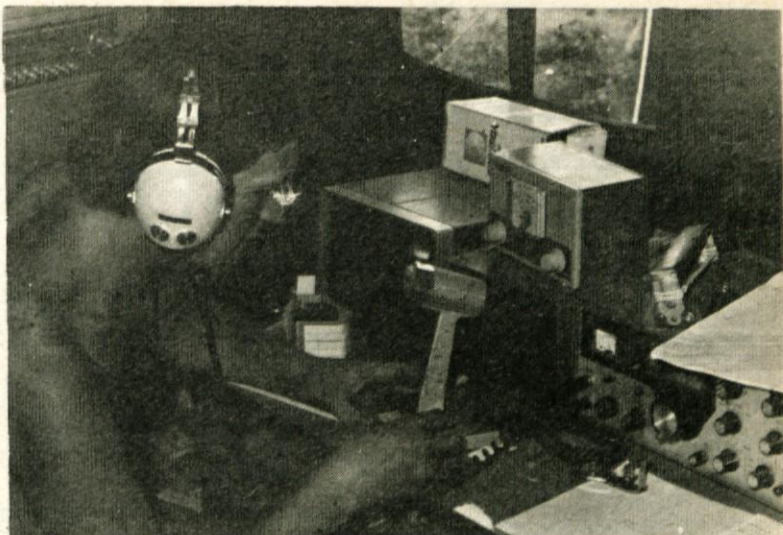
Prizadevanja za ureditev stalnega financiranja teh društev so bila dolgotrajna, vendar je s podpisom družbenega dogovora rešen sistem financiranja in tudi nadaljnega materialnega in splošnega razvoja vseh organizacij, ki so združene v Zvezo. Tako bo mogoče še bolj razširiti to dejavnost na območju celotne občine in v srednjeročnem planu oblikovati tiste dejavnosti, ki bodo našle svoje mesto tudi v TOZD in krajevni skupnosti. Velika prizadevnost, ki so jo pokazali

posamezniki — med njimi Franci Gerbec, Franc Mermal in Pavlič ing. Miha — ob pomoči vodstev posameznih društev in organizacij, moramo ocenjevati tudi s tega stališča, da je zagotovitev materialne osnove porok razvoju te dejavnosti.

Pri svečanem podpisu so bili mimo podpisnikov družbenega dogovora prisotni tudi republiški sekretar za notranje zadeve tov. Marjan Orožen, sekretar ZOTK Slovenije tov. Prvinšek, predsednik Zveze radioamaterjev Slovenije tov. Anton Stipančič in predstavniki vseh organizacij in društev.

Navzoče je pozdravil predsednik Sveta Zveze organizacij za tehnično kulturo občine Domžale Pavlič ing. Miha in v svojem nagovoru opisal prizadevanja za ureditev tega vprašanja financiranja, in se istočasno zahvalil vsem, ki so kakorkoli pripomogli k temu, da je to področje sedaj urejeno.

Republiški sekretar za notranje



Domžalski radioamaterji so zelo aktivni, saj imajo vzpostavljenih preko 400 zvez, nekatere celo z Japonsko in Kanado

zadeve tov. Marjan Orožen pa je poudaril, da je program tehnične kulture močno povezan z vsem, kar se dogaja v družbi in da aktivnost ljudske tehnike mora postati sestavni del prizadevanj vseh delovnih ljudi. Tehnična kultura in urejanje v naši družbi ni samo slučajnost, saj je povezana tako s tehnološkim procesom v delovnih organizacijah in podrejena smotrom našega družbenega razvoja.

Na tem področju ne gre samo za spremljanje proizvodnega dela in za inovacije, ampak tudi za to, da se ta dejavnost ob pomoči TOZD prenese v krajevne skupnosti, kjer delovni ljudje živijo. Če gledamo to s tega stališča, potem ljudska tehnika ne more biti samo stvar ozkih krogov in brez vsake stimulacije, ampak mora postati finančno ovrednotena v skupnih

okvirih družbenih dejavnosti. Ne smemo pozabiti, da je usposabljanje kadrov na najrazličnejših področjih v okviru ljudske tehnike istočasno usposabljanje tudi za potrebe na področju splošnega ljudskega odpora. In ne nazadnje ne smemo pozabiti, da je delovanje organizacij za tehnično kulturo bistvenega pomena tudi za vključevanje mladine v posamezne družbeno pomembne dejavnosti, je zaključil svoja izvajanja tovariš Orožen.

Na podlagi sklenjenega družbenega dogovora in že sprejetega programa dejavnosti bo mogoče ustanavljati nove organizacije in društva v tistih krajih, kjer bo za to dan interes in obstojajo potrebe.

M. P.

ČRNA KRONIKA

Naše ceste so vse pogosteje prizorišča številnih prometnih nesreč, ki zahtevajo vedno več mrtvih in poškodovanih. Na žalost je v teh nesrečah tudi vedno več otrok. Iz podatkov za letošnje prvo polletje Uprave javne varnosti Ljubljana lahko razberemo, da je bilo soudeleženi v prometnih nesrečah v naši občini kar 16 otrok. Tako smo po številu nesreč na tretjem mestu med 17 občinami, po številu mrtvih pa s 3 žrtvami na 1. mestu. Nesreče s smrtnim izidom so bile v novem naselju Trzin, na Viru in v Šentvidu pri Lukovici. Poleg 3 mrtvih je bilo 7 otrok hudo in 5 lažje ranjenih. Med povzročitelji je bilo kar 9 otrok in le 7 drugih; med temi 10 pešcev, 3 kolesarji in 1 kolesar s pomožnim motorjem. Glede na starost je bilo 5 predšolskih in 11 šoloobveznih otrok, 14 nesreč je bilo v naseljih in 2 izven naselja. Glede kraja nezgode dobimo naslednje podatke: na poti v šolo — domov 5, pri igri — na cesti 5, v spremstvu staršev — odraslih 2, pri nedovoljeni uporabi vozila 3 in 1 pri delu.

Če pogledamo te podatke, potem se moramo vprašati: ali smo resnično naredili vse, da bi se število nesreč otrok v cestnem prometu zmanjšalo? Brez dvoma smo dosti storili, vendar bomo morali s tem delom nadaljevati in to ne samo v šoli, ampak in predvsem med odraslimi, saj si težko predstavljamo to, da bi vsa skrb za vzgojo otrok v cestnem prometu prevzela samo šola, ne pa tudi starši in drugi posamezniki v krajih.

Šolska vrata so se ponovno odprla. Preko 5600 otrok bo vsak dan na cestah in zaradi tega ne smemo izgubiti niti enega samega dneva, da ne bi učili otrok, kako se je potrebno na cestah. Na vseh nas je, da ne bodo na naših cestah nastajale še nove ČRNE TOČKE — NESREČE NAŠIH OTROK.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Domžale

PLAVANJE

PLAVALNI TEČAJ IN OBČINSKO PLAVALNO PRVENSTVO Mladi entuziasti v Plavalnem klubu Domžale delajo

Plavalni klub Domžale je v mesecu juliju organiziral plavalni tečaj, ki se ga je udeležilo 116 tečajnikov, predvsem iz vrst osnovnošolske mladine, saj je bila poprečna starost udeležencev le 10 let. Podatek, ki razveseljuje, dasiravno ne vemo ali nam daje vedeti, da je večina starejših zaplavala iz neplavalnih vrst, ali pa do takega znanja ne čutijo potrebe. Kakorkoli že, tečaj pod vodstvom Podgoršek Jureta in njegovih enajstih pomočnikov – strokovno usposobljenih vaditeljev plavanja, je uspel. Temu v prid govori tudi podatek, da se je v tečaj vpisalo 24 polplavalcev in 92 neplavalcev, zaključilo pa ga je 81 plavalec, 11 polplavalcev in le 24-tim tečajnikom ni uspelo obogatiti svojega plavalnega (ne) znanja.

70 % uspeh je vsekakor najboljša pohvala vaditeljem in - upam - vzpodbuda za podoben tečaj v prihodnjem letu, kakor tudi tečaj za starejše občane, katerega načrtujejo izpeljati pozimi v enem od pokritih ljubljanskih bazenov.

Isti klub je, v počastitev občinskega praznika, 23. julija v domžalskem bazenu organiziral odprto občinsko plavalno prvenstvo, katerega se je udeležilo 59 tekmovalcev, med katerimi pa je bilo žal precej slučajnih kopalcev. Zavoljo slabe udeležbe bi bilo zanimivo izvedeti, kaj so delali referenti za šport v domžalskih OZD in mladinskih aktivih, saj so bili o tekmovalstvu pravčasno obveščeni, njihov odziv pa je bil enak ničli.

Ako želimo, kakor je pri nas v navadi, poiskati vsaj en kolikor toliko oprjemljiv izgovor zavoljo slabe udeležbe, bi lahko govorili o času letnih dopustov, vsekakor pa je to le kaplja v morje (ali domžalski bazen, če hočete? !).

Na samem prvenstvu je vladala precejšnja (ne) izenačenost, kljub temu pa velja posebej omeniti dva plavalca, ki sta s svojimi dosežki nekoliko zasen-

čila ostale in sicer Veselko Matjaž – štirikratnega občinskega prvaka med člani in Rebuša Saša – trikratnega prvaka za leto 1977 med pionirji. Sicer pa so bili doseženi naslednji rezultati:

Pionirji:
Prsno:
Rebuša Saša 0.51,3
Žajdela Aleš 0.57,6
Novak Dušan 0.58,3

Kravl:
Kokalj Boris 0.39,4
Rebuša Saša 0.43,0
Kržan Dušan 0.43,0

Štabela prsno:
Rebuša, Štebe, Hrovat, Kržan 4.17,8

Štabela kravl:
Rebuša, Štebe, Hrovat M., Hrovat T. 3.13,7

Mladinci
Kravl:
Veselko Borut 0.34,2
Novak Bojan 0.39,0
Rihtar Rado 0.40,5

Člani
Prsno:
Veselko Matjaž 0.39,0
Veselko Borut 0.42,1
Lipovšek Franc 0.45,6

Kravl:
Veselko Matjaž 0.31,1
Golob Marjan 0.31,7
Lamberšek Brane 0.37,4

Članice
Prsno:
Pavlin Monika 0.51,2
Ketiš Saša 0.58,4
Krže Nataša 1.24,9

Štabela prsno:
Podgoršek, Pavlič, Veselko B., Veselko M.: 3.33,0

Štabela kravl:
Podgoršek, Pavlič, Veselko B., Veselko M.: 2.25,9

Kljub temu, da na samem tekmovalstvu ni bil dosežen najosnovnejši namen – množičnost, pa velja posebej pohvaliti prizadevne organizatorje, člane Plavalnega kluba Domžale, saj so omenjeno tekmovalstvo izvedli popolnoma brezhibno, brez vsakršnih zastojev, od prvega do zadnjega skoka v bazen.

Upajmo, da bo tako tudi na naslednjem prvenstvu, seveda ob burnejšem navijanju gledalcev, ki jih je bilo tokrat manj kot tekmovalcev.

Milan Dedič

1964 in mlajši). Predtekmovalje je bilo v telovadnici OŠ Šlandrove brigade in OŠ Matija Blejca v Mengšu, final-

ne tekme pa so pionirji odigrali na košarkarskem igrišču v Domžalah.

REZULTATI:

1. KOLO:	OŠ Šlandrove brigade : OŠ Josip Broz Tito	43 : 20
	OŠ Matija Blejca : OŠ Radomlje	45 : 10
2. KOLO:	OŠ Josip Broz Tito : OŠ Matija Blejca	16 : 48
	OŠ Šlandrove brigade : OŠ Radomlje	58 : 11
3. KOLO:	OŠ Radomlje : OŠ Josip Broz Tito	12 : 15
	OŠ Šlandrove brigade : OŠ Matija Blejca	38 : 35

LESTVICA:

1. OŠ Šlandrove brigade	3	3	0	139	:	66	6
2. OŠ Matija Blejca	3	2	1	128	:	64	4
3. OŠ Josip Broz Tito	3	1	2	51	:	103	2
4. OŠ Radomlje	3	0	3	33	:	118	0

Vse tekme so sodili mladi sodniki: Jarc, Kovač, Štebe, Nelc, Savnik. Na turnirju sta izstopali predvsem ekipi OŠ Šlandrove brigade in OŠ Matija Blejca. V teh ekipah je igralo nekaj zelo perspektivnih mladih igralcev (Skubir, Kržan, Štebe, Golob).

Naloga trenerjev pionirskih ekip je, da ob primernih pogojih za delo in ob pomoči drugih, vzgojijo iz talentov dobre in kvalitetne košarkarje.

Vse nastopajoče ekipe, so za doseženo uvrstitev prejele priznanje, zmagovalcem pa je KK Domžale podaril garnituro dresov.

Janez Savnik

NOGOMET Z DEKLETI

Po nekajletnem premoru delovanja ženske sekcije pri NK Domžale se je sestel nov odbor in takoj pričel z delom.

Ženski nogomet ni tako nova panoga, kot si nekateri mogoče mislijo. V Ljubljani je bila prva tekma odigrana že 1924. leta med ekipama Ljubljane in Zagreba na igrišču v Tivoliju. V Domžalah pa se je pričel ustanavljati ženski nogometni klub jeseni leta 1971. Prva tekma pa je bila odigrana avgusta naslednjega leta v Zagorju z ekipo iz Maribora. Domžalčanke so že v prvi tekmi slavile zmago s 3:2, vendar pa so se jim Mariborčanke krepko maščevale v naslednjem obračunu pred številnim domžalskim občinstvom. Po teh uvodnih tekmah so nogometniške Domžalčanke že v Ljubljani, Mariboru, Celju in Kopru ter še nekaj tekem tudi v Italiji.

Ženski nogomet se v svetu vedno bolj uveljavlja, v Evropi ga igrajo v skoraj vseh državah, odigrano pa je bilo tudi že svetovno prvenstvo. Domžalčanke so bile med prvimi ekipami v državi, ko se je pričel ženski nogomet bolj množično razvijati. Leta 1974 je bila v Jugoslaviji ustanovljena zveza ženskih nogometnih klubov, od tedaj pa obstoja zvezna liga. Zaradi vedno večjega zanimanja za ta šport pa deluje tudi v Sloveniji že več klubov, ki bodo pričeli to jesen s tekmovalstvom.

V športnem parku „Ing. Zevnik Jožeta“ že tečejo treninje ob sredah in petkih popoldne. Dekleta, ki imajo veselje in smisel za nogomet se še lahko pridružijo ekipi. Treninje vodi mlada nogometna strokovnjaka Boris Bunc in Osim Ružnić.

K uspešnemu startu v tekmovalstvu pa naj bi pripomogle tudi delovne organizacije, katerih delavke so članice ženske nogometne ekipe Domžale. Polno pomoč pri ureditvi svojih načrtov in ciljev pa pričakujejo tudi od TKS Domžale in drugih družbenopolitičnih organizacij v občini, saj s športom koristimo k boljši telesni pripravljenosti samozaščit v obrambi dežele ter krepiamo prijateljstvo med narodnostmi in narodi.

B. S.

KEGLJAŠKI TURNIR

Športno društvo Invalid Domžale je ob praznovanju letošnjih Titovih in partijskih jubilejev in v okviru praznovanja občinskega praznika imelo svoj tradicionalni kegljaški turnir. Na turnirju so sodelovale ekipe Zagorja, Kočevja, Ljubljane in Domžal. Ekipa so zasedle naslednja mesta:

1. Kočevje
2. Domžale

3. Zagorje
4. Ljubljana
Poleg tega je bilo po večletnem prizadevanju odprto novo dvostezno balinišče, na katerem je bil izveden tudi prvi balinarski turnir. Sodelujoče ekipe so dosegle naslednja mesta:

1. Stol Duplica
2. Ljubljana
3. Domžale
4. Kočevje
5. Helios Domžale

Balinarski turnir je bil pod pokroviteljstvom delovne organizacije Helios, ki je s svojim pokroviteljstvom pripomogla tudi k temu, da se bo tovrstni šport in rekreacija lahko razvijal v Domžalah. Društvo želi, da bi se vključilo čim več novih članov in da bi ta nekdanji kvaliteten šport ponovno zaživel v naši občini.

Franc Avbelj

ŠPORTNE PANOGE — DELO V ŠOLAH

Šport je človeku nujno potreben — vzgaja ga, mu nudi možnost, da se afirmira, mu pomaga pri vključevanju v družbo ter mu predstavlja rekreacijo. Mladino, ki jo že od najmlajših let vključujemo v posamezne športne dejavnosti, zaposlimo in odvrnemo od negativnih dejanj, obenem pa jo vzgajamo v dobre športnike in državljanke.

V letu 1976 so delegati slovenskih TKS in DPS v Portorožu sprejeli sklepe o prednostnih športnih panogah v republiki. Prioriteto so dali košarki in obenem določili smernice, kako naj bi se le-ta reorganizirala in razvijala.

Portorožkim sklepom smo med prvimi sledili v domžalski občini, kar kažejo že prvi rezultati. Košarkarski delavci že skoraj tri desetletja pomagajo pri vzgoji mladine. Njihovo delo in prizadevanja so bila do danes premalo vrednotena. Še danes imamo težave z nerazumevanjem in samovoljo posameznikov, ki nas ovirajo ter nam onemogočajo normalen potek dela (dogodilo se je, da je hišnik onemogočil vstop pionirjem v telovadnico ob uri, ki je bila zanje določena). Težave nam povzročata tudi prezasedenost telovadnice. Posamezne OZD so v njih rezervirale ure za rekreacijo svojih delavcev, vendar so le-te večkrat zelo slabo obiskane. S tem se skrajšuje čas za treniranje šolskih športnih društev (ŠSD), ki bi jim moral pripadati glede

na prioriteto košarke v Sloveniji in občini.

Namen reorganizacije košarke je v tem, da se poveča množičnost. Pionirska košarka se je zato prenesla iz klubov v ŠSD. Za kvaliteto in razvoj pionirske košarke skrbi Odbor za pionirsko košarko, ki smo ga v Domžalah ustanovili letošnjo pomlad. Predsednik odbora je Savnik Janez, tajnik Kovač Janez, blagajnik Kampare. Naloga odbora je tudi organizacija in koordinacija tekem ter reševanje ostalih težav na področju pionirske košarke. V šolskem letu 1977/78 bo glavna naloga odbora realizirati dogovore med republiško TKS in Republiško izobraževalno skupnostjo v naši občini. Delo bo težko, saj se odbor zaveda, da bo potrebno spremeniti miselnost v šolah, tako pri vodstvih, kakor tudi učiteljih telesne vzgoje. Občinska TKS bo morala poskrbeti, da bo republiško gradivo o delu s selekcijami in programi dela v ŠSD za atletiko in košarko, kot republiški prioritetni panogi, ki jih je izdelala VŠTK, prišlo iz pisarne v šole in klube.

Odbor s svojimi strokovnimi kadri, ki jih ima pripravljene za vsako šolo upa, da bo primer mengeške šole postal vzorec dela in posnemanja v občini.

Odbor za pionirsko košarko je v občini Domžale organiziral prvenstvo osnovnih šol za mlajše pionirje (letnik

RAZGLAS

VZGOJNO VARSTVENI
ZAVOD OBČINE
DOMŽALE

razpisuje
javno prodajo

— kombi ZASTAVA 750
leto izdelave 1972,
izključna cena 8.700 din

Pismene ponudbe pošljite
do 10.9.1977 na upravo za-
voda Domžale, Savska 3.

Vozilo si je možno ogledati
pri „Avtoservis“ Domžale.

OGLAS

MONTIRAM TV ANTENE
Saša PAVLIČ, Dragarjeva 6,
Domžale — Rodica, telefon:
72-850.

OGLAS

Mlada zakonca iščeta garsonjero ali večjo sobo s souporabo kopalnice v Domžalah ali bližnji okolici. Dobro plačata v mesečnih obrokih. Ponudbe na naslov: Tunjič Stjepan, Češenik 16, Dob.